

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Số 68

10 ừ

TUẦN LỄ TỪ 3.7
ĐẾN 9.7.1969

CHỦ TIỆM : MINH VỒ — ĐẦU BẾP : THƯƠNG SINH — CỬA TIỆM 54 VỒ TÁNH ỚNG NÓI 24.901 — 93.801

Wason
DS 531
C94++

#68
jul. 3, 69

HÃNG CHỮA?

HIM

Con Ong viếng Gia Định

bài của ĐIỂM SÍ
(Trong Ủy Ban Ấn Bản Ở Đơ)

Anh em Con Ong, ngoài chi sĩ Minh Vồ ngụ tại Cư xá Đô Thành Saigon, còn thì rất là dân Gia Định. Mấy năm nay, đi xa đánh đấm bốn phương, số này tôi trở về

«quê hương» Gia Định đánh đấm... những con đường lầy lội. tối tăm mà mùa mưa biến thành những dòng sông buồn, những con kinh nước đen. Tỉ dụ những con đường Thiệu Trị, Hồ Biểu Chánh, Hoàng Diệu, Thoại ngọc Hầu vân vân...

Dân Gia Định đã bầu bán một cái gọi là Hội Đồng Gia Định. Hội đồng được bầu cử phải để làm cảnh mà phải lo lắng đời sống của dân. Thế nhưng đã lâu lắm rồi, những

con đường lầy lội ngập rác mùa nắng lụt lớn mùa mưa nó vẫn vậy, vẫn như cái sự ù lì, âm ỉ, âm uong của Hội Đồng Gia Định. Các anh Nghị tình phe lờ nên quan tòng đốc Gia Định cũng phe lờ. Đến khi mấy ông dân biểu đơn vị I Gia định bỏ chuyện làm luật nói chuyện đường xá Gia định thì ông công chánh tỉnh đổ lên đầu dân cái tội vô ý thức. Dân thời loạn thật là làm tội. Đi ỉa cũng có tội nếu ỉa gần ty

công chánh. Làm ăn cóc nên thân, đồ tội dân ngăn cản cái sự vét mương vét cống.

A, ông trưởng ty công chánh Gia định, tôi nhớ ông ta rồi. Ông này, trước khi về Gia Định đã từng làm Trưởng ty Công Chánh Vinh Long, bị đưa ra hội đồng kỷ luật về cái tội đồ đá lậu gì đó. Một kẻ đã bị đưa ra hội đồng kỷ luật lại còn được đại diện ông Tổng Lương thế Siêu ở Gia định, không còn gì phũ phàng hơn Ô. Siêu ưa xài

những người vô kỷ luật lắm Chẳng hạn như ông ấy đưa ông Trung tá Thom, người bị giải ngũ vì tội phá hoại quân đội, về E Giao Chỉ làm cuộc phó nội thương. Ông Thom đang phá hoại... văn hóa bằng cách «ngâm» tuần báo, nguyệt san chậm ngày phát hành.

Gia Định thành còn nhiều chuyện ly kỳ rùng rợn. Hẹn sẽ nói về thành tích của mấy ông Nghị tình, mấy ông Trưởng ty, mấy ông Quận,

Khi nhà nước phát động chiến dịch thắt lưng buộc bụng

Bảy năm trước, khi lý thuyết gia Ngô đình Nhu tung ra cái phương thức Tam Túc công Tam Giác bằng Tam Nhân bằng Nhân Vị, người ta đã chế nhạo ông, chống đối âm thầm. Không ai có thể tin nổi rằng dân miền Nam dám thắt lưng buộc bụng, sống kham khổ để tự túc kinh tế để độc lập kinh tế. Và từ độc lập kinh tế sẽ có đủ mọi thứ độc lập, mọi thứ quyền hành do chính mình quyết định. Cái quyền mà dân nước tiểu Giao Chỉ ao ước nhất là cái quyền chủ trương vào mặt những anh bang bạch, cao bồi trong chính quyền hay chính giới Mèo đã thích xía mồm vào nội bộ Giao Chỉ.

Lý thuyết gia Ngô đình Nhu đã thất bại ngay từ bước đầu trong một mưu đồ đưa Giao Chỉ ra khỏi cái vòng cương tỏa kinh tế của Tập Chúng Mèo. Bộ đồng phục màu xanh rương không quyền rũ được công chức, cán bộ mặc dù, mặc nó, người công chức, cán bộ tếp riu xóa bỏ được cái mặc cảm tếp riu và đỡ lo tiền may mặc quần áo bánh bao đi làm. Ai mặc quần áo xanh rương, người ấy là công bộc của dân. Chỉ có thế. Có ai phân biệt nổi anh áo xanh nào cao cấp, anh áo xanh nào tếp riu ngoài đường phố. Dầu các anh cao cấp có chơi xô ông Ngô đình Nhu may quần áo bằng "téc gan", dân chúng cũng dèch muốn phân biệt.

Rồi lý thuyết kỳ tài của mặt Giao chỉ ngòm cũ tời, mưu đồ đưa Giao chỉ ra cái... kinh tế trận của Mèo các với phương thức bắt hủ Tam Túc: Tam Giác: Tam Nhân Nhân Vị đi doong luôn. Những chính phủ sau ngày 1-11-63 Từ Nguyễn Ngọc Thơ đến Nguyễn Văn Lộc chỉ có... khả năng làm cho kinh tuất trận của Mèo coóc vậy kít, lấy vận mệnh dân tộc này, Và, bây giờ, chúng ta đây dựa, uất ức, chửi thề trong một mê hồn trận thề thảm. Tức là đã bị nó lệ kinh tế, Công kinh tế Mỹ đè nặng cổ chúng ta. Xích xiềng kinh tế Mỹ khóa chặt chân tay ta. Đã kích Âu Ngọc Hồ cho nó đỡ buồn vậy thôi. Chứ: cả ngàn Âu Ngọc Hồ với ngàn bô dứa thân cũng cóc làm sao phá nổi mê hồn trận kinh tế Mèo.

Đời sống của một cư ly Giao chỉ hôm hay cũng bị ảnh hưởng nặng kinh tế Mèo. Từ cái lon nước ngọt chế tạo bên Mỹ đến cuộn giấy chùi dít, đàn ta đều sài đồ Mỹ. Mỹ viện trợ. Mỹ bán rẽ. Rồi Mỹ bán đất. Cái môi trường tiêu thụ đồ Mỹ để làm quen đã gặp nhiều khó khăn. Trong khi đó, dân chúng lại "thảm" đòn nó lệ kinh tế rồi. Đồ Mỹ bán chợ trời đã giết chết nhiều ngành sản xuất lo canh. 90% dân Giao Chỉ uống la de hộp, hút thuốc lá Mỹ. Nông nghiệp đình trệ vì chiến cuộc. Thôn chí một nước xuất cảng gạo đứng hạng nhì thế giới ở thời nó lệ Tây mà nay độc lập thì lại phải ăn gạo viện trợ Mỹ. Thế thì chỉ đành ngất ngư trong mê hồn trận kinh tế Mỹ, chỉ còn là thứ tốt đũa bị điều khiển bởi thiên binh thần tướng. Lối nào mà phá trận đồ? Mà muốn phá trận đồ thì phải có cái đường rộng cho cả dân tộc thoát ra. Chứ chỉ mở cho... công chức thoát, Con Ong e rằng, vấn đề chẳng đi tới đâu.

Bởi vậy, cái chiến dịch thắt lưng buộc bụng mà nhà nước phát động trong hàng ngũ công chức bị chỉ là một trò văn nghệ tạp lục. Có lý thuyết cần bàn, có chủ trương đáng hoàng như Ngô đình Nhu, cái thắt lưng buộc bụng còn bị cửa dít. Nửa là chuyện thắt lưng buộc bụng làm cảnh. Y tá chăm dứ b. tịch không có tiếng khóc này đi. Kéo nó hèo thành chị cù cóc cười.

Nhật báo Xây Dựng cũ a linh mục Nguyễn Quang Lâm, số 1.615 xuất bản ngày 27-6-1969, đã cho đăng tải một bài với cái "tít" « Âm mưu độc chiếm thị trường hay lũng đoạn nền kinh tế quốc gia » trên trang nhất. Nội dung bài báo.

SAIGON 26-6.— Công ty Saigon kỹ nghệ nhập cảng xe Daihatsu từ hai tuần lễ nay bỗng dựng biển thành đích các bài báo được gọi là điều tra và bình luận được tung ra tập khuôn và đồng loạt đề tố giác công ty này « làm trò ảo thuật để nuốt hàng trăm triệu bạc thuế » nhà nhập cảng xe Nhật bốn bánh được đặc lợi ưu đãi đến gần 200% tiền thuế rằng Công ty Daihatsu của thực dân, để quốc lòm tiền trên mồ hôi nước mắt của dân Việt.

Nội dung những bài báo lộ liễu đó đã đủ nói lên những người đứng sau lưng soạn thảo và tài trợ cho việc vận động tung ra dư luận những luận điệu này.

Cụ thể và chính xác hơn hết là lời xác nhận nội đây của ông Tổng Trưởng Tài Chánh nhân dịp ra điều trần trước Liên ủy ban Kinh tế tài chánh Thượng Viện ngày 17-6-69 liên quan tới những luận điệu tố giác vô căn cứ nêu trên. Ông Tổng trưởng đáp câu hỏi của một Nghị sĩ về những bài báo tố giác nhà nhập cảng xe Nhật 4 bánh ăn lậu hàng tỷ bạc thuế đã nói nguyên văn rằng « những lời tố giác đó chỉ là hình thức cạnh tranh thương mại giữa hàng nhập cảng xe hơi thực dụng Nhật 4 bánh.

Trên thực tế không có vấn đề ăn lậu hàng tỷ bạc thuế vì kết quả cuộc điều tra cho biết công ty Daihatsu chỉ nhập cảng 116 xe với dàn và động cơ chịu thuế 10% trong khi chúng tôi được biết hơn 2000 xe khác đều chịu thuế 24%.

Người đứng đầu Bộ tài Chánh, đứng đầu cơ quan thuế khóa đã minh định như vậy đủ có hiệu lực đánh tan nguồn dư luận xuyên tạc vô căn cứ mà thiêu số tài phiệt nội địa cấu kết với tài phiệt quốc tế chủ trương thao túng thị trường để mưu toan nắm độc quyền kinh doanh.

Nếu nội dung bài báo trên đây không được đăng lên Nhật báo Tin Sớm của ông Nguyễn Kim Cang tự Nguyễn ang Ca số 1394 cùng xuất bản ngày 27-6-1969 thì người ta đã tưởng nhật báo Xây Dựng có chính nghĩa lắm, Và Ngược lại, nếu bài báo trên chỉ đăng ở Tin Sớm mà không đăng nguyên văn ở Xây Dựng, người ta cũng tưởng Tin Sớm có chính nghĩa. Chính nghĩa khi bênh vực Daihatsu. Tiếc thay, một bài bao đăng trên hai nhật báo khác nhau lập trường, chủ trương (chỉ giống nhau ở điểm cùng đăng bài báo do hãng Daihatsu viết giúp) mà lại dèch có hàng chữ « Bài này đăng có trả lệ phí » cho nó danh chính ngôn thuận. Con Ong không muốn đề cập tới báo Tin Sớm vì Tin Sớm cóc đáng đề cập. Mà chỉ đối thoại với nhật báo Xây Dựng thôi.

Con Ong là một trong nhiều báo tố cáo vụ trốn lậu thuế của Daihatsu của Saigon Industries. Cha Lâm cho rằng nội dung những

(Xem tiếp trang 3)

Daihatsu, các anh muốn gì khi dở trò cả vú lấp miệng em để chạy tội và chụp mũ Báo chí?

Rất phúc đức cho Sanh Bửu, con bọ hung trong Hộ Đười Ươi, là chưa có ai thêm kẻ giẻ dơ vào miệng hân Vi, bỗng nhiên, một con đười ươi ngáp vật :

— Giải tán mẹ nó cái Ủy Ban Bài Trừ Ăn Bần đi.

Phúc Ngáp giật mình :

— Tại sao, tại sao ?

A Hénh vỗ ngực dịp may, quạt Phúc Ngáp :

— Vì chính mày cũng ăn bần.

Phúc Ngáp dằn người ra một lát, rồi chửi vung tít mết :

— Tiên sư cha mày A Hénh ruồi tái béo lai a ! Cờ giồng họ nội ngoại ruồi tái béo nhà mày gian thương thì có. Tô sư bố mày. Thánh sư cụ mày. Đù Mẽ mày A Hénh.

A Hénh nháy mắt cười rất đều :

— Mày vừa chửi bố mày đấy à ?

Phúc ngáp phánh quần :

— Ông chửi mày đấy. Ông sẽ chửi cả cái thằng ruồi tái béo ký giả Floride nữa.

A Hénh thách :

— Mày có giỏi cứ chửi nó đi. Chửi nó để ăn vớ trùng hủi à ? Nó lại lậ, lực củ đình tiên pháo. Mà mày chửi nó ở đâu ?

Phúc Ngáp, hiền ngang :

— Ông chửi cả lò nhà ruồi tái béo đi cư trên bả Nhà Chứa của ông. Ông viết bài chửi nó.

A Hénh cười hèn hèn :

— Chửi nghĩa đâu mà mày đòi viết báo ?

Phúc ngáp sùi bọt mép :

— Đù mẹ mày, ruồi tái béo tẩu lai, A Hénh mày bả ông ăn bần thì ông hỏi mày chửi ông ăn bần cái gì ?

A Hénh đáp khơi khơi :

— Mày ăn... phân ! Mày ăn mười tề của Hãng

Phân Hà Tiên.

Phúc Ngáp xăn tay áo :

— Ông hạ mày nội trong hai ngày mà không trúng được bằng cớ, ông sẽ có thái độ với mày.

Vi Rờng hỏi xò :

— Mày sẽ làm gì nó ?

Phúc ngáp đáp « phăng phăng la tuy líp » :

— Tao sẽ ngủ với vợ nó !

A Hénh nháy như con « cẳng gu ru » :

— Sư cha mày, Phúc ngáp !

Hai đười ươi A Hénh và Phúc Ngáp chơi nhau bằng miệng rất ly kỳ, rưng rợn, ác ôn, Kết quả, từ đó lối ra 7 tháng đười ươi nữa có tội ăn bần. Vậy là, những con đười ươi từng nói phét về lòng sạch sẽ và tinh thần phục vụ đất nước của mình đã lòi bỏ nó cái lưỡi liếm đồ dơ bần của chúng nó ra. Y hệt nhật báo Xây Dựng (ly). Nhật báo này hằng bị tiếng kêu rêu chuyên Đất Nước (luôn luôn viết hoa hai chữ Đ và N) và chửi cha những thằng ăn bần. Ôi, có ai ngờ, chính Xây Dựng lại có lần «trót dại» lãnh ít địa của Saigon Industries. Tất cả những kẻ nghèo khổ như chúng ta đều có quyền, nhiều phen, rất nhiều phen làm công việc đánh thuê chửi mướn. Vì chúng ta đói. Chúng ta bị chủ báo bóc lột. Nhưng linh mục Nguyễn Quang Lâm, vị chủ báo công bằng và bác ái và trọng lời nói của mình và thủ tín nhất nước, ngự nơi nào là nơi ấy có máy lạnh chạy vù vù, ô tô phóng phớt phớt, thịt chó dớp tung bừng thì không có quyền đăng bài do Saigon Industries «soạn thảo và tài trợ» để chửi đồng nghiệp mình đăng bài do kẻ khác «soạn thảo và tài trợ» để tố Saigon Industries trốn lậu thuế.

Lạy Chúa,

Có thể, con, tên Phòng Tích người trần mắt thịt này, rất nhiều trọng tội. Xin Chúa hãy thương con vì con chưa tở với Chúa nào. Con lại không thích về nước Chúa. Vì ở nước Chúa, toàn các ông Phao lô, Phê rô mí lý các cụ cố đạo «ca líp» Trần du tiên sinh, chắc hẳn buồn lắm. Con tình nguyện về địa ngục để được đánh phé, đánh bài cao, lấy vợ lẽ và nhậu nhẹt và ăn cắp của công nữa. Nhưng xin Chúa đừng giận cha Lâm. Chúa hãy để cha Lâm về nước thiên đàng. Bởi cha Lâm có công chống những 224 con ma Việt Cộng, toàn là ma tay dài cả. Về bài báo của Saigon Industries đăng ở số báo Xây Dựng số 1.615, thưa Chúa, chỉ là lời lầm... đáng tiếc. Thư ký tòa soạn gánh chịu và mong xừ Thiên Hồ gánh chịu.

Về cuộc cãi cọ giữa A Hénh và Phúc Ngáp đi đến một kết luận... béo bở cho ký giả nghị trường. Phúc Ngáp mời ký giả vào Câu lạc bộ ăn hít đề tố A Hénh. Hôm sau, A Hénh đưa địa cho nhà báo ruồi tái béo Floride tổ chức bữa dớp rất thịnh soạn tại nhà hàng Đô Thành đường Hàm Nghi để mời ký giả. Lại xảy ra màn A Hénh tố Phúc Ngáp. Rất mong hai anh chàng này chửi bớ nhau thật trường kỳ dặng mỗi ngày ký giả nghị trường được... ăn com tiem phước thiện để thực hiện chính sách thắt lưng buộc bụng trong thời buổi... phân xuất quân bình này.

Bây giờ, xin nói tới anh Mã Xín và chị Hoa Râm Bụt sau vụ chơi lén tõe nước sùng lực ni lông Anh M. Xín chuẩn một lúc thì hốt hơ hốt hải chạy đến :

— Khốn lị, thật khốn lị !

Đền Sáng ngứa miệng :

— Ký gì đó ?

Mã xin chị Hoa Râm Bụt :

— Con mẹ vợ tương cướp kia nó chơi tôi. Nó ch

RẢI ĐỘC

Đối lập với nhà bếp

TIẾP THEO TRANG 2

PHÓNG SỰ SỐNG SỰNG CỦA PHÒNG TÍCH

Hồi còn quang lục soát, phá phách nhà tôi ở Long Xuyên.

Hoa Râm Bụt dạng háng :

— Ủ đây, có sao không ?

Mã Xín tức trần hồng :

— Sao à, con nặc nô ! Tiện tỳ, mày vi hiến rõ rệt

Mày lấy lý do gì mà dám cho gia nô lục soát nhà tao ?

Hoa Râm Bụt thần nhiên :

— Tao lấy thịt đè người. Lấy cái quyền của đứ

Ngu dốt không thêm biết pháp luật. Lấy cái cớ của kẻ

điếc dếch sớ sùng...

Bậu đọc thân mến,

Tới cái đoạn Hoa Râm Bụt xua gia nô phá nhà

Mã Xín, tác giả Rải Độc lấy làm thối quá. Và lập tức

hứa rằng, viết xong những lời ngỏ cùng bạn đọc, tác giả sẽ

bê bút, rửa tay gói kiếm, không viết báo nữa. Bọn dười

uời, quả thật, vô liêm sỉ đến cái độ hết thuốc chữa. Đang

mua vui cùng bạn đọc, bỏ ngang là một sự vô lễ. Nhưng

thời thế thế thời phải thế, Cái nọc độc của mình chẳng làm

lay chuyển được lũ người lòng lang dạ thú thì phóng ra

làm quái gì cho tồn thọ. Lại gây thù chuốc oán.

Vậy từ đây Phòng Tích này tích giang hồ. Tôi vốn

là giáo sư chơi để. Đến một góc trời nào đó, tôi sẽ dờ

nghe chơi để ra làm kế sinh nhai, vui đùa cùng lũ nhi

đồng hồn nhiên, trong sáng. Ai sẽ thay tôi viết tiếp Rải

Độc, đó là vấn đề của ông Minh Võ. Còn tôi nhất định,

tôi sẽ vui tên tuổi nhỏ, hèn mọn của mình. Tiên sư

chà thằng Phòng Tích, mày còn viết nữa, cả lò ruồi tái

béo nhà mày chết lồm ngồm !

Hồi những kẻ mê văn nham nhở, sống sượng của

tôi, Tôi đã đi xa khỏi vương quốc Con Ong, Tôi dếch

thứ cái tờ chưởi bọn dười uời nữa. Kệ bố thằng

Trần Pi Giông và bọn hòa giải rút của nó. Kệ mẹ,

những thằng đang tổ nhau ăn bần uống nước đ. ở

Hội Đười Uời. Oi, hãy mặc ông nội, ông ngoại nhà

chúng nó. Đứa nào làm bậy đã có phật chửi, Mồ ha mét

và giáo chủ Ba Hả' phân xét chúng nó. Chúng nó có

được lên thiên đình hay bị xuống địa ngục là do phật và

Chúa. Sức người chỉ có hạn. Trông cậy giám sát viên lâu

chấy mồi. Đấy Con Ong nê bằng chứng hùng hồn về vụ

Dai hatsu thế mà Giám Sát viện đã cựa quậy gì ! Thôi,

hãy chờ Phật và Chúa vậy.

Hồi những kẻ ghét bỏ ta, sợ hãi ta, thù hận ta.

Cho ta gửi một lời xin lỗi chân thành. Ta nguyện

bất chúc Kim Mao Sư Vương Tạ Tôn theo thầy ta là

đại đức Thích Hộ Lý về tu ở chùa một cột hai hột hai

bên. Ta chưa đi xa đâu. Ta còn ngồi ở cửa tòa báo Con

Ong, hèn mọn như con giun con kiến. Như con ruồi tái

béo. Ta ngồi đủ hai tuần chay, chờ những kẻ thù hận

ta đến chửi bới, đánh đấm hay phỉ nhổ. Như Tạ Tôn vậy.

Ta không dám làm gì ai nữa. Vậy có chửi gở, hãy chửi

mau lên. Kéo ta theo thầy Hộ Lý đi chơi để mới chửi ta

ghì muốn bỏ nó mất.

Thôi, mời tay rồi, Phòng Tích này bê bút đây.

Chào giải nghệ vĩnh viễn

PHÒNG TÍCH

(29-6-1969)

TÁI VIẾT. — Vì trót bê bút rồi phải lấy kim châm

vào tay cho ra máu viết thêm. Có lẽ, ông Minh võ sẽ

mời phóng sự gia Phan Nghị viết một cái phóng sự trám

vào nơi Rải Độc. Ông Phan Nghị mà viết thì nhất.

Tin giờ Chót

Tòa soạn vừa nhận được cú điện thoại do Bà Bác Sĩ Nguyễn duy Tài cho biết hưởng ứng lời kêu gọi của C.O. ông BS Tài đã thiết lập 1 phòng Chuẩn bệnh tại làng Cổ Nhì Long Thành và nhiều thùng thuốc giúp các em đau ốm, đặc biệt trường hợp em nào bệnh nặng sẽ được đưa về đường đường Duy Tân để điều trị. Con Ong kể từ nay có quyền bốc thơm những việc làm cứu nhân độ thế của Ông Bà Tài mà không sợ kẻ thối mồm nói đường đường của ông chế người nghèo và sẵn cái máy chém toi tồ bỏ ngay phòng mạch.

bài báo chống Daihatsu « lộ liễu đủ nói lên những người đứng saulung soạn thảo «tài trợ». Vậy cha Lâm cao cả, người lãnh đạo nhật báo Xây Dựng chính nghĩa sáng rực vùng ngũ ba Ông Tạ nghĩ thế nào và muốn Con Ong nghĩ thế nào về bài báo do Saigon Industries «soạn thảo» đề đăng trên Xây Dựng và Tin Sớm cùng một ngày? Cha Lâm có cho phép làng báo Việt Nam nghĩ rằng Xây Dựng của cha đã nhận «tài trợ» của Saigon Industues đề chửi Lambretta và bôi bèn các đồng nghiệp của mình không? Thôi, Con Ong đề Chúa phán xét cha.

Riêng với các anh Saigon Industries, Con Ong thấy các anh mới dích thị lộ liễu. Các anh dờ dờ cả xu lảng miệng em. Các anh soạn bài vở lớp lang, thuê tiền báo của ông cố đạo và báo khác đăng bài chửi hăng Lambret ta và những báo tố các anh trốn sâu lậu thuế rồi lại vén miệng lên chửi bới om sòm. Ra cái điều ta nặng chính nghĩa như báo Xây Dựng. Cái trò vừa ăn cướp vừa đánh trống la làng để chạy tội và chụp mũ người khác nó đã xưa như thời ông Trương Vĩnh Lễ làm chủ tịch Coóc Hội đệ nhất Cộng Hoà. Cái trò đó, hôm nay, nó rẻ tiền và hạ lưu lắm. Đừng hồng qua mặt Giám sát Viện.

Giám sát Viện đã sửa soạn nom rồi đó Úp mê này, Giám sát Viện còn bắt được cả những con cá sộp ở Quan Thuế đã ăn sơ sơ năm chục tề. Những đứa Sinh vinh, hãy bắt đầu sinh vinh đi!

CỬU SỪNG Bảo vệ tham nhũng và bài trừ tham nhũng?

Cái Bang nhóm họp một phiên đặc biệt để tổ cáo những tên tham nhũng khốn nạn, ăn cắp, ăn của dút, buôn lậu, đưa vợ con trốn đi Tây trước rồi mình sẽ cuốn gói theo sau. Người ta tưởng rằng sẽ có nhiều sự hấp dẫn lắm, sẽ có vô số dứa to đầu bị lột mặt nạ. Người ta khâm phục Cái Bang sát nút.

Nhưng không ngờ nội bộ Cái Bang có những sự lục đục. Chính những bố trong ủy ban bài trừ tham nhũng lại tố cáo lẫn nhau.

Ông chủ tịch Công Đức thì bị Diệp sênh sáng tỏ là đã dớp của hàng xi măng cốt sắt Hà tiên 10 triệu đồng. Ông Công Đức của chúng ta không thêm chối cái, lại còn nói khơi khơi rằng:

Biểu tôi lấy 10 triệu của hàng xi măng thì thiệt là đã đánh giá tui quá rẻ.

Chắc là chủ tịch Công Đức chê ít. 10 triệu tui mà còn chê ít thì không biết dớp bao nhiêu cho vừa đây. Dớp nhiều như vậy hẳn là cái lò mồm phải to ghê lắm.

Người ta vẫn chưa quên cái vụ Công Đức vận động mí lị nhà nước để đuổi dân chợ giời ở đường Bô Na. Nói rằng dẹp chợ giời để lấy lại cái về thăm mỹ cho thành phố nhưng thực ra thì chính là để cho cái dân khố rách áo ôm chợ giời khỏi cướp hết các khách hàng của thương xá TAX. trong đó ông Công Đức của chúng ta đã làm chủ ít ra là dăm bảy ngàn hàng.

Toàn thể dân chợ giời hãy nhớ kỹ, hãy ghi sâu trong tâm khảm cái tên ông Công Đức. Nói đại dờ xuống sông xuống biển, mai một nếu lão ta có hai năm mươi thì sẽ biểu nhau đi đưa đám cho thiệt đông.

BẮC TIẾN BẮNG MỒM!

Lâu lắm, để thường đến ba bốn niên rồi, mãi tới bi giờ, cái ngày hôm nay đây, người ta mới lại nghe thấy có người hê hào phài Bắc tiến.

Thưa đó là nghị sĩ Huỳnh văn Cao, nguyên tư lệnh sư đoàn 7 hay sư đoàn 9 gì đó.

Cửu Sùng thốt nhớ đến cái bữa đảo chính ông Diệm Hội đồng quân nhân cách mạng họp báo ở bộ tổng tham mưu. Tất cả các tướng lãnh dự cuộc đảo chính, lần các tướng lãnh lừng khừng tham gia cuộc đảo chính vào giờ thứ 25 đều có mặt. Nhưng nhà báo khi làm bầm điếm danh thấy vắng bóng tướng Huỳnh văn Cao bèn lên tiếng hỏi.

Năm phút sau, người ta mới thấy tướng Cao từ trong hậu trường đi ra. mặt mũi hốt hơ hốt hải, như vừa trải qua một cơn lo sợ, hải hùng, ghê khiếp, mất hết cả cái sự oai phương lắm liết, uy nghi, anh dũng của một ông tư lệnh.

Ấy thế mà bi giờ ông tướng quàng lạc này lại hô hào Bắc Tiến.

Có người đã hỏi tướng Cao rằng:

— Thế lấy cái gì đề, Bắc Tiến đây?

Không nhê cứ Bắc Tiến bằng mồm mồm mãi.

Trước đây đã có một thời người ta thiết lập cả một trung đoàn Bắc Tiến. Có biết bao nhiêu là thanh niên tới tập đến ghi tên. Nhưng sau đó thì cho sếp tiệm luôn.

Chỉ có Bắc Tiến bằng mồm thì khoẻ nhất. Như thế dịch thù sẽ ón da gà, sẽ so với lại. Và lại không phải dôm máu. Một cuộc chiến mà không đổ máu thì quả là một cuộc chiến rất lý tưởng vậy. An cái giải văn chương!

Thấy thông cáo của nhà nước nói rằng, cái giải văn chương năm nay to ghê lắm. Anh nào trúng giải sẽ được lãnh những 200.000ti. Với số tiền ấy, tác giả có thể mau được hai cái xe vespa sprint hoặc là sắm một cái xe bốn bánh tạm xài được, hoặc là có thể ngồi chơi sơi nước ba bốn tháng, hông có thêm viết lách chi hết, đề gọi là nghỉ xả hơi cho thoải chí bình sinh, bỏ những ngày hùng hực làm việc,

Tuy nhiên, chưa có một nhà văn danh tiếng nào dám gửi tác phẩm tới đề dự thi. Bởi lẽ người ta chưa rõ cái thành phần của Ban Giám Khảo ra sao?

Cái nhà văn Mít của chúng ta khó ghê lắm. Không phải cứ thấy tiền là họ híp ngay mắt lại đâu.

Ti dụ như bi giờ, các bố Bình Nguyên Lộc, Lê văn Siêu, Vũ Khắc Khoan, Mai Thảo, Thanh Nam, Văn Quang, Lê Xuyên, Thanh Tâm Tuyền, Mạc Đổ, Sơn Nam, Ngọc Linh, mà gửi tác phẩm tới đề tham dự, thì không biết rằng, Giám Khảo sẽ phải có những nhân vật như thế nào để có đủ thẩm quyền phê phán tác phẩm của họ.

Xin quý vị Nhà nước cử thủ vắt tay lên trán nghĩ mà coi.

Khó lắm ạ.

QUANH VỤ CHA DU ĐI TÌ

Cha Trần Du, chủ tiệm Huê Bình vừa bị toà tuyên phạt 3 tháng đi vào nhà tù để đeo dấu huyền.

Người thắng kiện là cựu tỉnh trưởng Phan Minh Thọ. Cửu Sùng có hỏi cha Du rằng:

Báo của cha viết lách ra làm sao mà đề đến nỗi bị người ta kiện?

— Thì tôi đâu có biết.

— Cha là một nhà tu hành, tại sao lại cứ đi gây sự cằng đan mà làm chi?

— Thì tôi đâu có biết. Thấy các ông ấy biểu là làm thế để cho báo bán chạy.

— Té ra cha cũng cần tiền ư?

— Cần lắm chớ. Ở cõi đời này, ai mà không cần tiền, có tiền thì tu tiên cũng được. Bộ ông không cần tiền hays ao?

Câu hỏi ấy khiến cho Cửu Sùng tịt ngắt, không dám phát ngôn tiếp nữa.

LỚP TOÁN LÝ HÓA
HUỲNH-NGỌC-TIỂU
 1-7-69 TỎNG KHAI GIẢNG CÁC LỚP HÈ
 Thất - Lục - Ngũ - Tứ - Tam AB - Nhị AB

GHI TÊN TẠI :
 25 Ngô túng Châu - Gia Định (Trường Tân Khoa)
 196, Trần quang Khải (Trường Tân Thạnh)
 631, Trần quốc Toàn (trường Quốc Toàn)
 268/1, Lý Thái Tô (trước trại tiếp cư Petruský)

NOC ĐỘC

Chủ nhiệm Ma Bùn

Chủ bút Ma Cỏ

Giám đốc chính trị Ma Cạo

Từ sơ hở của Liên Bộ Kinh Tế - Tài Chính

ĐẾN SỰ LÀM NGO

CỦA ÔNG QUAN - THUẾ ???

* AI CHỊU TRÁCH NHIỆM VỀ DAIHATSU ?

Một chiếc xe gắn máy, một chiếc xe 3 bánh, cyclo, lambretta, Vespa cho cả đến chiếc xe Camionnett v.v... dưới 2.000 cc phân khối để chuyên chở đồ đạc đều chịu thuế nặng hơn chiếc xe Daihatsu du lịch 4 bánh khi người ta chỉ cần thêm 1/3 nhân công tương đương để lợi thuế hàng chục triệu đồng của 200 chiếc xe vừa nhập cảng.

Đề làm sáng tỏ sự kiện nói trên và cũng để công bằng hóa sắc thuế nhập cảng giữa Daihatsu và các loại xe kể trên mà chính phủ đã áp dụng một sắc thuế hết sức hạ để nâng đỡ công chức, quân nhân hay những công nhân có chút tiền mua chiếc xe chuyên chở dưới 2000cc phân khối để chomướn sinh sống.

Vậy vì lẽ gì Daihatsu lại chịu sắc thuế ít hơn các loại xe "lao động" khác,

Muốn đi vào vấn đề ta phải tìm hiểu chi tiết phân trách nhiệm cùng sơ hở của quan thuế luật — Nhận xét về pháp lý: Trên nguyên tắc để nâng đỡ nhân công VN cũng như để khỏi phí phạm ngoại tệ. Chính phủ cho phép nhập cảng các vật dụng phụ tùng rời để ráp tại chỗ như Radio đồng hồ và xe xe vân vân. Thuế nhập cảng được đánh rất nhẹ có thể 10% hoặc 15% Nhưng những nhà nhập cảng phải thiết lập xưởng có đủ số thợ (VN) tùy theo nghề nghiệp để bắt đầu ráp để cuối cùng hoàn thành 1 chiếc xe hoặc 1 chiếc Radio.

Như thế tức nhà nhập cảng chỉ hoàn toàn lắp ráp các đồ vật dụng với phụ tùng (pièces détachées và các accessoires) làm một số vật dụng tùy thuộc 25 hoặc 30 % tại Việt Nam để vật dụng nhập thành hình chiếc xe hoặc Radio v.v., (montage à la chaîne). Vậy chiếc Daihatsu nhập cảng có phải vào trường hợp đó không? Chắc chắn 100 % là không. Vì Daihatsu sau khi nhập cảng chỉ lắp thêm 2 cánh cửa, hoặc khối cầu cabine mà chỉ cần biến chế chút ít đã thành 1 chiếc xe du lịch thường mà thuế biên 2850/0

Nhưng nếu không lắp mũ hay cho thêm 2 cánh cửa để làm thành cabine thì cũng giống như các chiếc xe Pic kúp Honda Mazda, Toyota là phải chịu thuế 145 %. Tự nó sự so sánh chênh lệch về giá biểu

giữa mấy loại xe vừa kể trên với Daihatsu.

Do đó, ta nhận thấy nhà làm thuế của Liên Bộ Tài chính — kinh tế đã sơ hở để sắc thuế không công bằng và thất thu cho quý quốc gia một số tiền kèch sù, nếu nhà Lucia (Industries Saigon) tiếp tục nhập cảng.

Vậy lỗi tại ai? Xin trả lời là lỗi các nhà thảo Quan Thuế Luật mà Liên Bộ tài chính kinh tế, để vấn đề nguyên tắc căn bản của thuế khóa giúp đỡ người nghèo bị chà đạp bóc lột bởi sự lợi dụng sơ hở của luật lệ mà làm lợi cho một số người kinh doanh (bóc lột) làm giàu trên sự nghèo nàn của công quỹ.

Nhận xét về sự cạnh tranh bất chính: đã nói về sự bất công của sự chênh lệch thuế khóa trong việc hành thuế giữa xe Daihatsu và các loại xe nói trên dù có viện lý do là xe Daihatsu không có cabine. Nhưng thực ra khi cho nó mấy xe Daihatsu nguyên hình tạm nhập cảng vẫn có thể chạy bon bon từ kho năm về nhà, chứ đâu có phải chỉ là cái đồ phụ tùng vật dụng để rời phải tốn kém rất nhiều nhân công VN để hoàn thành.

Vì có sự sai biệt lớn lao đó nên đề ra phương cạnh tranh đáng kể, và dù muốn dù không Cr phải phải giữ vai trò trọng tài (arbitre) để điều chỉnh và hòa giải hợp lý.

— Chắc nhà quan thuế cũng nhận xét là không thể coi chiếc xe Daihatsu nhập cảng là những đồ phụ tùng hoặc vật được hưởng 10% thuế khóa, trong khi các loại xe mặt hàng phải nhập chịu thuế nhập nhiều gấp đôi.

Nếu nêu lý do Quan thuế chỉ áp dụng trong khi thì hành thì đây chỉ là luận điệu của 1 người công chức vô trách nhiệm. Mà trong tình trạng đất nước không cho phép, không nêu lên sự thắc mắc để sắp xếp lại phương vị quan thuế của loại xe nhập cảng không Cabine đó.

Thử hỏi khi khám hàng các kiểm hóa viên, Trưởng Ty Kiểm Hóa ông khu Trưởng kho 5 có nhận xét một sự vô lý của một loại xe nhập cảng chỉ vì thiếu Cabine mà đương nhiên được xếp hạng cùng hàng với loại phụ tùng và vật

(Xem tiếp trang 5)

ĐÉCH THÈM NÓI CHUYỆN VỚI THẮNG HÈN

Tờ Tin Sáng của nhà Dân biểu Ngô công Đức là một tờ báo sắc mùi chia rẽ, cả nước đều biết, đã sai thắng Tư Trời Biền mở chiến dịch chia rẽ, chửi bới những người di cư.

Cách đây mấy tháng, ngày nào nó cũng ra rích chửi bọn "ruồi tái béo", bọn "răng đen" bọn "tàu Mỹ chớ vào Nam bờ lồm ngồm," nó còn đe dọa những kẻ "sống nhờ" sang Úc Châu! Con Ong tuy là tuần báo, Nhưng đéch sợ chúng nó, sẵn sàng ăn thua đủ, Nhưng bị nhà nước thời bấy giờ cấm không được chửi lại nó.

trong khi nó cứ ra rích chửi Con Ong chẳng khác gì một thắng bị tưới chặt để cho thắng khác cầm bầy cây gậy mà đánh.

Rồi báo Tin Sáng bị đóng cửa, Con Ong tha cho kẻ ngựa ngựa.

Mới đây TS được ra, nó lại mở chiến dịch chửi Con Ong nhưng lần này nó sợ, nó bảo nó không dám chửi dân di cư, mà chỉ chửi riêng bọn "ruồi tái béo". Những cái gì nó viết từ trước còn sờ sờ ra đó, nó sợ dũa cả năm, chửi đồng (Xem tiếp trang 5)

Gỏi Hạng

"Ngồi buồn gỏi hạng dài lần 'ăn"
(trích lao trung lãnh vận)

CÙNG LOẠI

Tại Hạ Viện, có một cái Ủy Ban gọi là "Bãi Trừ Tham Nhũng", có nhiều người mĩa mai gọi là "Ủy Ban Bày trò tham nhũng" Gái sĩ không đồng ý như vậy. Nước này khổ khổ nạn vì trò tham nhũng, nên càng nhiều cơ quan Bãi trừ Tham Nhũng càng tốt, miễn là phải bãi trừ cho đàng hoàng. Chứ "bãi trừ" lại làm công việc "bãi tiết" như "giải độc" biến thành "rải độc" thì chó nó ngửi được.

Trong một phiên họp khoáng đại mới đây, Hạ viện đã được nghe DB Ngô Công Đức phan phui rằng ngay tại HV, có 6 Dân Biểu tham nhũng. Ông giận chận đỡ cứu trợ, ông thì buôn lịch cời trường, ông thì đàn mèo xuất ngoại giả làm vợ v.v...

Nặng nhất là anh Diệp A Hềnh, bị tố là gian thương. Anh A Hềnh mà tố là gian thương thì đéch có gì mới lạ, làng nhách như tố lông chó mực màu... đen!

A Hềnh bị tố... đứng chỗ ngựa, thì ực quá, bèn tố ngược lại là dân biểu Chủ tịch Ủy ban bãi trừ tham nhũng (viết tắt là UB BTTN, hay UBTN, tức là UB tham nhũng cũng được.

giống như "Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng MN", có thể bỏ đi hai chữ Dân Tộc, viết thành MTGPMN.) đã dớp của một xí nghiệp đến 10 triệu.

Diệp A Hềnh tố khơi khơi như vậy, nhưng đéch có bằng cớ. Ngô Công Đức bèn gửi tối hậu thư cho A Hềnh, dọa rằng nếu 2 ngày không đưa được bằng cớ, thì Ngô Công Đức sẽ có thái độ quyết liệt. Hết hạn tối hậu thư, A Hềnh không đưa bằng cớ mà Công Đức cũng đéch có thái độ gì hết. Thế là huề.

Nhiều người thường kể đi kể lại câu chuyện hai người cãi nhau. Thắng này chửi thắng kia là chó. Thắng kia chửi thắng này là chó. Thế là dưới mắt người ngoài, cả hai thắng cùng là chó.

CÙNG CHUÔNG

Như vậy là Hạ viện không phải chỉ có 6 mà tới 7 dân biểu bị tố là tham nhũng. Sáu người do ông Đức tố cộng thêm ông Đức bị Diệp A Hềnh tố nữa là 7.

Người ta còn nhớ trong ngày lễ khai mạc Hạ viện cuối năm 67, ông Niên Trưởng Hạ Viện Nguyễn bá Lương đã đọc một bài

diễn văn rất hách (diễn văn ông lớn nào cũng hách, vì các ông có phải là tác giả đầu!) nói đại ý rằng. Dân biểu phải tỏ cái đức sáng của mình, tạo ảnh hưởng tốt đẹp dẫn dắt dân chúng chứ không phải dân chúng ảnh hưởng tới quốc hội. Nếu cứ theo cái ý kể trên thì Dân Biểu tham nhũng, dân phải bắt chước mà tham nhũng; dân biểu buôn lịch cời trường, thì dân phải bắt chước mà buôn lịch cời trường, hay ít nhất cũng phải mua lịch cời trường về mà treo v.v...

Nay ông già Nguyễn bá Lương nghĩ sao về đám "hậu sinh" của ông tổ nhậu là tham nhũng, ăn cắp, buôn lậu v.v.?

Hạ viện có tất cả 137 mạng, kể cả giống đực lẫn giống cái. Có 2 vị quý tiên nên hiện còn tất cả 135 mạng. Bầy mạng bị tố cáo là ăn bần, tham nhũng gian thương, buôn lậu v.v... Còn 128 mạng. Một mạng là Hồ hữu Tường sang Tây ở lì mí vợ bé — một mạng khai là dân biểu nhóc Phạm thế Trúc ở bên Nhật đi biểu tình đã đảo..VNCH Thế là còn 126 mạng. Một trăm hai mươi sáu mạng này nghĩ sao khi phải "sống chung" với những "đồng viện" bị tố cáo bần thiú như trên? "Hãy nói cho tôi biết anh chơi với ai, tôi sẽ biết anh là người như thế nào".

Dân chúng sẽ nhìn 126 DB còn lại dưới con mắt như thế nào khi các vị này vẫn "sống chung" với những người bị tố.

Vấn đề đặt ra là phải cho rõ trắng đen Phải giải quyết ngay xem anh nào tham nhũng tâm bậy thật, thì Hạ viện phải có thái độ, phải áp dụng kỷ luật. Ngược lại anh nào bị tố oan thì phải minh oan cho người ta.

Một đồng phân cứ đề yền thì còn đỡ, nhưng một khi đã bới lên, thì phải hốt ngay đi và rửa sạch nền đất. Bới ra rồi để yên mà người đầu có chịu được?

ĐÁ ĐÍT

Bác sĩ Trần duy Tự, trưởng khối Dân Tiến trong dịp xuất ngoại hồi năm ngoái, đã mua về 1000 cuốn lịch cời trường.

Vu này gây sôi nổi từ năm ngoái tới nay Bác sĩ Tự bảo mang lịch về biếu cử tri, nhưng hình như thuế quan ở Tân Sơn Nhất đã tịch thu và hủy đi.

Vừa rồi, BS Tự đã mất mẹ nó cái ghế Chủ tịch khối Dân tiến thơm như mít. Sao không mở phòng mạch, tha hồ mà nhìn hình khóa thân tội gì phải đi buôn lịch để đến nỗi mất chức!

Phản ứng của các Nhật báo về hành động chia rẽ của D.B. Đức

LTS. - Hàng chục tờ báo đã tỏ thái độ bất mãn về hành động bôi lọ của Dân Biểu Ngô công Đức trên tờ báo Tin Sáng. C. O xin trích đăng ra đây 1 trong hàng chục tờ báo đứng đắn đã rất bất mãn về hành động lợi dụng chức vụ Dân Biểu của ông này.

« TIN SÁNG - HÒA BÌNH » MUỐN TẮT LİM

Nếu kẹp chung hai chữ Tin Sáng Hòa Bình làm một, nhân dân sẽ mừng biết mấy vì khi Tin Sáng đã báo hiệu Hòa Bình thì đất nước sẽ có cơ yên ổn phồn thịnh.

Đáng tiếc là Tin Sáng lại đứng độ Hòa Bình. Chửi nhau như mèo bò, tổ nhau còn hơn bà Nhu tổ Cộ ng. Bên thì tổ Thăng Hề trốn quân địch, bên thì tổ vợ Tư Trời Biển «đi» (làm) với Mỹ v.v...

Rồi lại có chuyện Ruồi Tái Béo ám chỉ anh ký giả người Bắc nào đó, Thật toàn là độc chường, trúng ai cũng bặt ngựa hết cục cựa, giấy năm trăm nuốt hồi nào cũng ói ra hết.

Riêng Vịt Luộc thì nghĩ như thế này: Bắc «kỳ» Trung «kỳ» hay Nam «kỳ» gì thì cũng là dân An Nam chỉ khác một chút dứa thích nếm tôm, dứa chịu mắm nêm, dứa ưa mắm lóc. Trừ những thằng mất gốc chuyên dớp phở mai ca mắm be hay liếm láp hăm buộc gừa không kể, kỳ dư dứa nào ra đường rùi bị xe đụng cũng chảy mắm ra đầy đường nhựa.

Chắc chắn có ký giả Bắc Kỳ ăn bần, thì cũng có ký giả Trung Kỳ liếm láp, ký giả Nam Kỳ ăn dơ, nhưng đó là mấy đứa «kiếm chút cháo» chứ có ai nói cả làng cầm viết hay cả xứ Bắc, Trung Nam như vậy đâu. Mong rằng Tin Sáng và Hòa Bình có chơi nhau thì chơi thẳng tay nhưng đừng tổng quát hóa, cũng đừng khai xấu đời tư của nhau nữa! Không những thiên hạ cười chúng ta mà chúng ta cũng cười chúng ta... như mếu luôn!

ME XƯ ÔNG TỈNH NÀY YẾU QUÁ...

Trung tá Tôn thất Đông Tỉnh trưởng Vĩnh Bình là một ông Tỉnh trưởng... yếu nhất nhì V.N.

Ông ta bị DB Ngô công Đức và báo Tin Sáng «cấn» oan mà dèch dảm trả lời, chỉ gọi lão phó hành chánh vào, bốn mắt nhìn nhau... khóc ròng rắng chịu.

Ai đời ông DB vô khám giam V.C. của tỉnh Vĩnh Bình rồi hỏi thế này: « Ai bị bắt oan và bị đánh đập giờ tay lên!

Khoảng 400 anh V.C, mà ông DB đếm được tới Một Ngàn Hai Trăm Cái Tay, không lẽ cái nào,

Hỏi ra mới vỡ lẽ là mỗi anh vì xi dơ hai cánh tay, rồi ngồng thêm khúc... xúc xích cho ông DB đếm luôn. Nhiều quá.

Thế là ông DB về chạy như rình, xử Tỉnh trưởng lãnh đủ khóc ròng, nút gió hết kêu.

Nhưng có ông Linh mục Nguyễn ngọc Khả, họ Bải xan thấy tội quá bèn viết cho xử ông Tỉnh một cái thơ nhỏ an ủi, như sau:

(tự bỏ vì không cần thiết)

Được cái thơ xử ông Tỉnh mừng quá, như gạo 5 ghim 1 bao mà được vợ báo tin... thôi dè.

Bên cho người rình cái thơ chạy ù lên Sè-gôn, đến tòa soạn C.T. năn ni ông BB « thông cảm » dùm... em út.

Báo CT có mục « Tranh Đấu cho Dân » đề binh vực dân dơ dèm cùi.. khóm, có mục « Chiến Dịch Sửa Sai » đề «ốp» nhơn viên chánh quyền bê bối, nhưng dèch có mục nào đề dành binh vực mấy ông Tỉnh Trưởng biết đánh giặc, biết sạch sẽ mà yếu như sên, không biết tự binh vực cái phải của mình.

B.B mách nước cho:

— Cái Ủy ban bài trừ tham nhũng của ông Ngô công Đức đang bị tổ là Tham những có bằng cấp sờ sờ kia cả!

Có mong có mó thì ra mà cần mó với người ta.

Nhà ban gì mà yếu quá vậy BB tui làm tiền ông bây giờ.

B.B.

CẤP TIẾN

RUỒI TÁI BÉO

Nhà dân biểu chủ tịch Ủy Ban «Bày Trờ» Tham những Ngô công Đức đến nay vẫn chưa thanh minh thanh nga gì được lời tố cáo là ông đã «dớp» 10 triệu của xi măng Hà tiên, thì lại thêm một hành vi mà ký giả Lô Răng bên báo Tiền Tuyến đã ché là «hối mại». «tham nhũng» vì đã lôi hồ sơ mật của Hạ Viện đăng riêng vào báo Tin Sáng do ông làm Chủ nhiệm. Bấy nhiêu chường cũng đủ làm cho me xử Đức bị quay trong mè hồn trận, không biết đâu mà mò Me xử Đức bên đờ đờ quá yếu là đi chửi nhà báo». Ai mà chẳng biết chửi bằng quơ «ruồi tái béo» là ông Đức đã chửi cha vào mặt các ký giả Bắc kỳ. vì ông

đã không nêu đích danh tên một ai. Thưa nhà « đại dân biểu » kiêm « đại chủ nhiệm », Đức, theo ngụ ý của Vịt Trờ thì cái trò vợ dứa cả năm nó quá trẻ con. còn cái chuyện kỳ thị địa phương thì nó đã đi vào lịch sử u buồn của thời thực dân từ khuya rồi. Xin ông đừng đem « tâm tình bị trị » đó mà làm báo. « Chửi cha không bằng pha tiếng ». Nhà DB Ngô Công Đức đừng nên đề cho độc giả khi đọc tên ông rồi nghĩ đến mấy câu tục ngữ như « vừa đánh trống vừa ăn cướp », vừa tham những vừa la làng, hay « gãi đi già mồm Vịt Trờ tuy dèch ngữi được đồng nghiệp của ông là nhà dân biểu Diệp văn Hưng tham những bị đi, nhưng tham những mà còn cộng thêm kỳ thị địa phương, vợ dứa cả năm là hành động dơ bần, thum không ai ngữi được.

Ký giả AN PHA

(Tự do)

« Thăng » Ủy viên THANH NIÊN

(Trích Thời Thế số 779)

Thăng Hề của báo Hòa Bình vừa moi một đoạn ký ức của tướng Kỳ và đăng tải trên cái mục phiếm luận. Nội dung đoạn ký ức ấy nói rằng hồi tướng Kỳ làm chủ tịch UBHPTU ông có dùng một gã thanh niên và cất nhắc lên làm ủy viên Thanh niên. Không phải vì gã có tài cán chi mà chỉ vì gã cứ hay nịnh cứ gọi ông là vĩ nhân nên ông nhột.

Theo lời Thăng Hề thì có 1 nhà văn trẻ nào đó đã tiết lộ cho Thăng Hề biết về đoạn ký ức ấy. Tất nhiên người nói đi kể viết lại làm sao khỏi có sự thêm dảm thêm chanh nên Lân thần dù có muốn tin đi chẳng nừa cũng phải trừ bì đi một phần nào.

Cái ông Ủy viên thanh niên mà thăng Hề gọi bằng «thăng» Lân thần hồi tưởng lại, bèn nhớ ra ngay. Thưa đó là Vô long Triều, tục gọi là Vô long Đờ, thoát nghe cứ tưởng như là một tay kiếm khách hay kiếm khí nào.

Cái vụ ông Vô Long Triều

nịnh nọt Tướng Kỳ, xưng tụng tướng Kỳ là vĩ nhân, rồi đi học chơi gà đê có dịp gần gũi, rồi ôm gào trại Phi Long đê chơi chỉ cốt lấy thua chứ không cốt lấy được, những cái đó Lân Thần không có biết nên không dám phát ngôn, dẫu rằng thì là từ trước đến nay, Lân Thần vốn dĩ rất ghét những quân nịnh thần,

Nhưng Lân Thần lại biết đích xác một sự việc như thế này.

Sở là hồi Nội Các chiến tranh đang sửa soạn đi dự hội nghị Thượng đỉnh Ma Ní thì có 6 cha Ủy viên mở cuộc làm reo và sộp dờ mắng xin rút lui. Biết họ định chơi mình, tướng Kỳ một mặt cứ khuyến can, còn 1 mặt thì chuẩn bị kiếm người khác thay thế. Anh nào bước thì bước, còn anh nào ở lại thì ở.

Trong số 6 Ủy viên này có ô. UV Thanh niên bị giờ người ta gọi Tổng trưởng hay Bộ Thanh niên Vô Long Triều, hỗn danh là Vô Long Đờ, hay Vô Long Đùi hoặc Long Chi

cũng dặng.

Ông Vô Long Triều, có cái thói quen khi nói với người trên thường cúi mặt xuống dưới đất. Nói với Tướng Kỳ, cái mặt đất lại càng bị ông ta nhìn kỹ hơn.

— Bầm thưa thiếu tướng tôi rất đau lòng trong cái việc rút lui khỏi nội các do Thiếu tướng lãnh đạo,

Tướng Kỳ vuốt râu 1 phát rồi mỉm cười mà lừng khừng phát ngôn rằng:

— Đã đau lòng thì còn rút lui làm chi cho đau lòng thêm. Tuy nhiên, ông bạn đã có ý muốn rút lui thời tôi cũng chẳng khuyên can. Có điều rằng nếu ông bạn không muốn cộng tác với tôi về phương diện chính trị, thì ráng cộng tác với tôi trên địa hạt «quan sự» vậy!

Ông Vô Long Triều cũng không đến nỗi là một thứ người kém hiểu. Ông ta hiểu ra ngay. Và tối hôm đó, ông ta đã lén lút về trại Phi Long đê vas xin như máy.

Sau này ông Vô Long Triều có đi Thủ đức hay không Lân Thần không được rõ.

TỪ SƠ HỒ CỦA LIÊN BỘ KINH TẾ...

(TIẾP THEO TRANG 4)

dụng để sửa thử chiếc đó không? vậy phải được đưa ra Hội đồng Giám Định Quốc Gia để định lại mức thuế xuất của loại hàng là việc cần.

Hoặc nếu cần các nhà chuyên môn kinh tế, Tài chánh nên xét lại vấn đề để sửa đổi lại một vài mục hay tiết của quan thuế luật trong đó có phương vị của xe Daihatsu không cabine để tránh sự

khai thác bất chánh của nhà Lucia (Industries Saigon) khi nhìn thấy sơ hở của luật lệ.

KẾT LUẬN: Mọi sự sơ hở của luật lệ đó không hợp tình hợp lý. Và phương vị Quan Thuế Biên của chiếc xe Daihatsu đó đã làm thiệt hại không ít cho Công Quỹ Quốc Gia cũng như quyền lợi nhân công Việt Nam.

Vậy xin Thủ Tướng và 2

Bộ Tài Chánh Kinh Tế cần xét lại vấn đề này cho hợp lý hợp tình.

— Lý vì sự bất công của thuế khóa nếu đem so sánh giữa sắc thuế của chiếc xe Daihatsu đó không có Cabine với 1 chiếc xe đạp (gắn máy) của dân lao động học sinh không hơn.

— Tình vì hiện tại nước nhà chỉ cần nâng đỡ những nhà kỹ nghệ dùng nhân công VN chứ không phải nâng đỡ những nhà nhập cảng bất chánh để đi đến sự cạnh tranh trên thương trường.

Tôi muốn nói đến nhà nhập cảng đó, xin mở xưởng để thuê nhận hết nhân công VN để ráp thành chiếc xe tại VN.

Như thế tôi tin rằng không ai ta thán. Vậy trên tình và lý, cầu xin các vị xét lại phương vị quan thuế luật công bằng ít nhất cũng ngang với các loại xe Pick up của các loại xe khác hoặc giúp đỡ các nhà nhập cảng về các vật dụng, phụ tùng để ráp tại V.N. như thế xe hạ, còn tiết kiệm được một số ngoại tệ đáng kể và thu hút được một số nhân công có thể thất nghiệp khi một vài hãng thầu của Quân Đội Đồng minh rút lui.

Vì quyền lợi của Quốc Gia Con Ong xin nhà làm thuế cứu xét lại cho hợp tình và hợp lý.

M.V.

Đèch thêm nói...

(Tiếp theo trang 4)

dân di cư, bây giờ nó chối, nó là thăng hèn.

Nó có quyền chửi dân di cư nếu dám dân này có những cái đáng chửi, nhưng đã chửi thì đừng chối, như thế hèn lắm. Cũng như nó có quyền «nâng bì»

có quyền ôm gà cho tướng Kỳ nhưng rồi đừng có quay lại chửi ông Kỳ. Nịnh người ta là vĩ nhân, rồi quay lại chửi bới như chó phản chủ, thế là không tốt. Là có học mà không có hạnh.

Khi thấy nó chửi ruồi tái béo hỗn quá, ông Tú Nốp của Tiếng Vang bèn lên lớp dạy bảo nó, nó lại khiếp và lần này la lối rằng nó gọi cả những người « ở trong này » là... ruồi tái béo. Chối quanh là thái độ của thăng hèn. Chửi dân di cư rồi chối rằng không

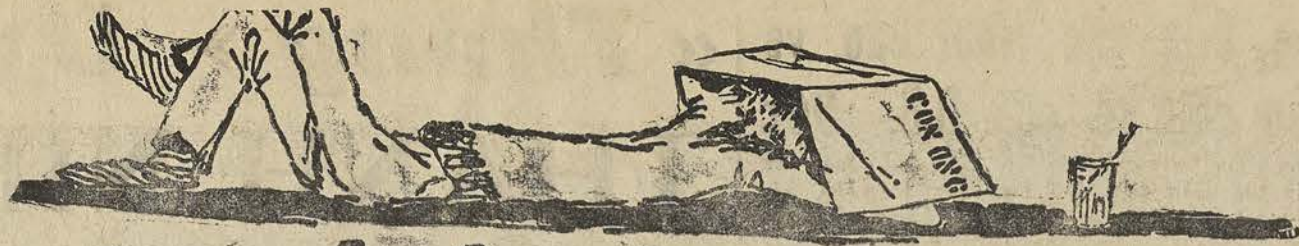
chửi đó là một cái hèn. Chửi những thăng «Bắc kỳ» là ruồi tái béo, rồi lại chối rằng ba tiếng ruồi tái béo để chỉ cả những «người trong này» đó là hai cái hèn.

Thăng Tư Trời Biển nó thách Con Ong chơi với nó. Con Ong không thèm chơi vì hai lẽ:

Thứ nhất, báo của nó lại vừa bị đóng cửa. C.O. không nỡ đánh người ngã ngựa. Chửi người bị bịt miệng cũng như cãi nhau với người câm, chẳng có gì hãnh diện.

— Thứ hai Minh Vô này là thăng hèn, nhưng khi thấy thăng Tư Trời Biển còn hèn hơn, thì dèch thêm nói chuyện với nó, dù nó còn báo. Minh đã hèn mà chơi nhau với thăng hèn hơn, tức là... đi xuống, dèch thêm chơi. M.V.

Cả kê dê ngỗng

LẠI SẮP SỬA TỚI MÙA DỪNG TỚI ĐAO TO BÚA LỚN.

Mấy cụ Nghị hồi này đang có một chương trình cải tổ quốc phòng kinh khủng. Mới đầu, tôi tưởng rằng đây chỉ là một vấn đề thời trang vấn đề làm dáng tí ti cho cuộc đời. Nhưng sau, tôi mới chợt nhớ ra là sắp sửa phải bầu lại một nửa tổng số nghị sĩ trong viện của các cụ. Bởi vậy, nên các cụ mới cho ra lò một lối, toàn là những chuyện cải tổ quân đội, chính sách quốc phòng, cụ nào cũng kết luận rằng nếu áp dụng chính sách của các cụ thì công sản chỉ còn có một cách là mang súng AK lên rừng bắn chim, bắn chó.

Chính sách thì lúc nào cũng cao vời. Nhưng thực hiện được chính sách, cái đó mới là cái khó. Binh pháp của Tào Tháo, ghi chép hết trong tập Mạnh Đức tân thư. Gia Cát Lượng thì không làm ra binh thư, nhưng chính vì vậy mà Tào Tháo sợ Gia Cát Lượng. Thánh Thán, phê bình về chuyện đó, có viết rằng: « Cuốn Mạnh Đức tân thư, không được truyền lại đời sau, hoặc có người lấy thể làm tiếc chằng?... Nếu tiếc, tức là không hiểu cái lẽ « binh bất tái thư » (việc dùng binh không cốt ở sách). Dù sách có truyền lại, nhưng cái ý trong sách, ai mà truyền được? Nếu xem sách mà biệt biến hóa, thì dù sách cũ cũng thành mới. Cứ nắm lấy sách mà khư khư theo y hệt, thì sách mới cũng hóa ra cũ. Hiểu được cái mầu nhiệm trong sách, thì không phải dùng sách cũng giỏi. không lãnh hội được « thư trung chi ý » thì còn dùng sách làm gì? Cho nên người giỏi dùng binh, không nói đến binh thư, binh pháp.

Tào Tháo làm sách mà Khổng Minh không làm sách, thế mà Tháo dùng binh còn kém Khổng Minh vậy... »

Tôi đã đọc qua những điều mà các ngài Nghị gọi là những vấn đề cần cải tổ quân đội, cải tổ việc quốc phòng. Có những điều tôi đồng ý và có những điều tôi không đồng ý. Vì các Ngài chẳng thực tế chút nào. Há chẳng nghe người đứng đầu cả nước tuyên bố: từ nay chúng ta sẽ nhẹ dần vào việc đấu tranh quân sự và nặng dần trong việc đấu tranh chính trị?... »

Như vậy, việc đấu tranh chính trị mới là điều chính yếu. Tôi chắc rằng chỉ hết năm nay, chiến tranh trên đất nước này, sẽ trở lại cuộc chiến tranh du kích, Cán bộ Cộng sản sẽ mai phục trong tất cả mọi cơ sở. Từ thượng tầng xuống hạ tầng. Tách rời được chúng nó ra mà tiêu diệt, đó mới là chúng ta thắng. Nói về việc cần phải đối phó với chiến tranh du kích, một người lính già đã có ý kiến

— Đề đập nhau với du kích, chúng tôi chỉ cần viện trợ ba thứ. Trục thăng, máy truyền tin, và giấy kẽm gai. Dùng giấy kẽm gai để rào làng cho thật kỹ. Máy truyền tin có nhiều và tốt, để liên lạc được ngay khi bị tấn công. Trục thăng chở viện binh tới một cách thần tốc. Chỉ cần có vậy cũng đủ giữ vững. Khi đã giữ vững được rồi, việc đấu tranh chính trị sẽ dễ dàng cho ta được quá nửa. Đồng bào được bảo vệ kỹ, sẽ không ngần ngại tố cáo là cán bộ nằm vùng.

Tôi thấy lời anh nói cũng có lý. Tôi đã theo những cuộc hành quân ở những vùng dãy sông rạch. Khi lũ Cộng sản nhảy xuống xuống, chèo được qua bờ sông bên kia là chúng ta chỉ còn đứng bờ sông bên này mà ngó. Nếu lúc đó gọi ngay được vài ba chiếc trục thăng, hay là trục thăng sẵn sàng tức trục gần bên là đủ soi tái được chúng nó rồi.

Ông Nghị Ngài đề cập tới với việc thay đổi vấn đề nhân lực, cần xét lại khả năng và đức độ của các cấp lãnh đạo và chỉ huy trong quân đội. Tôi đồng ý lắm, rất đồng ý... Lính

thường nhìn vào cấp chỉ huy của mình để lấy đó làm khuôn vàng thước ngọc có nhiều người còn coi cấp chỉ huy của mình là thần tượng. Đó cũng là quân kỷ. Nhưng nếu thần tượng bị sút mẻ, khi lính nghĩ rằng, mỗi lần cách mạng, mỗi lần chỉnh lý, ông ta lại lên một lon, cấp bậc của ông ta đang mang đây, nặng nề cách mạng và chính lý hơn là về chiến công diệt Cộng, thì quả thực là lính thấy chán nản và lẽ dĩ nhiên là tinh thần chiến đấu sẽ đi xuống.

Tôi rất ước mong có một tinh thần dân chủ và một tinh thần quân kỷ trong quân đội. Lính thì tôn trọng quân kỷ đó là cái chắc rồi. Nhưng các cấp chỉ huy cũng phải tôn trọng quân kỷ. Tôi xin lấy một thí dụ. Trong một tờ giấy phạt, từ cấp hạ sĩ quan trở lên, từ xưa tới nay, tôn trọng quyền chỉ huy, trọng quân kỷ, không được đề rõ tên. Chỉ được đề là Trung sĩ X..., Thượng sĩ Y..., v.v.. Vì dưới trướng những người này cũng có vài ba chục người lính ở dưới quyền chỉ huy, cần phải giữ uy tín cho họ. Ấy thế mà tôi đã được chứng kiến, nhiều ông quan to đã xỉ vả họ trước mặt lính, rồi bắt thì hành những hình phạt tại chỗ, như hít đất, đi đào lỗ cá nhân... Nhiều khi còn bắt họ làm cả những tạo hải hươc cho lính cười, chế diễu.

Xét lại vấn đề nhân sự là cần thiết lúc này, vì trật tự trong quân đội đã bị xáo trộn nhiều rồi, từ ngày cái thâm niên quân vụ không còn được kính nể. Loại bỏ bớt những ông quan to, trong người đầy chất phong kiến, lính chào chỉ thêm gât đầu hay là giữ bộ mặt vênh vác, thích áp dụng những hình phạt ngoài phạm vi quân kỷ để tỏ oai quyền, lúc đó chúng ta mới khá được.

Tôi lại phải đề cập tới chính sách quân lực mới của Ngài Nghị Nhuận. Theo như Ngài Nghị Nhuận đã mả kền đánh bóng, thì chính sách này, sẽ làm cho nước Giao Chỉ không cần phải tăng quân số mà cũng không cần phải tăng thêm ngân sách quốc phòng.

Nghe như vậy, chắc các cụ phải gât gù cái đầu thần phục. Chắc các cụ muốn biết cái nguyên tắc tổ chức ấy. Thì đây, Ngài Nghị Nhuận đã cho chúng ta biết, rất là rất giản dị, chỉ cần giao nhiệm vụ lãnh thổ cho địa phương quân và « quân đội nhân dân » Nghị Nhuận chủ trương rằng chủ lực quân phải lưu động một trăm phần trăm.

Lính vừa đọc thấy câu « phải lưu động một trăm phần trăm » đã khóc ầm lên. Vì nguyện vọng của lính gửi tới các « quan chính sách là xin giới hạn tối đa việc chuyển chuyển Lính cũng như người dân thường, cần phải an cư thì mới lạc nghiệp. Kiểm được cái « lạc » trong cái « nghiệp », với sự lưu động một trăm phần trăm thì khó ỏi là khó, Xan hà, xa vợ, xa con hoài hoài, dù cho Ngài Nghị có phát lương cho lính bằng với lương Nghị sĩ, lính cũng đau khổ lắm. Chiến đấu làm sao được khi thân xác ở đây, mà tâm trí lúc nào cũng muốn bay về nhà với vợ, với con. Đến như bây giờ mà còn rất nhiều thâm cảnh, con đi OK Salem, vợ đi lấy Mèo. Xin Ngài Nghị Nhuận thương xót chúng tôi,

Danh từ « quân đội nhân dân » mà Ngài Nghị Nhuận dùng được định nghĩa như thế này... Quân đội nhân dân gồm Nhân Dân Tự Vệ và Nghĩa quân, đó là những nhân dân xã ấp được tình nguyện hoặc trưng dụng để đảm nhiệm các công tác tự vệ và tuần phòng trong phạm vi địa phương, Thành phần này « không lãnh lương » nhưng được trợ cấp về tư tuất và được trang bị vũ khí. Đặc biệt không thoát ly gia đình và cấp bộ tổ chức căn bản là Trung Đội được đặt dưới quyền

các viên chức xã ấp mà hiện tại đã do đầu bầu.

Cái mục « không lãnh lương » dành cho Nghĩa Quân mà Ngài Nhuận đề ra, quả thực là hấp dẫn. Thảo nào mà Ngài dám quả quyết, sẽ không tăng thêm ngân sách quốc phòng. Lính Nghĩa Quân mà không lãnh lương thì không phải tăng thêm ngân sách là cái chắc rồi. Nói tóm lại, cái dự thảo của Ngài Nghị Nhuận rất đáng cho lính suy ngẫm về cái số phận và tương lai thể thân của mình.

Còn về phần Ngài Nghị cao thì đầy chất « dao to búa lớn ». Ngài này cũng mắc chung một thứ bệnh với Ngài Ngoại Thành, chê tiếng Giao Chỉ thiếu ngữ vựng, vì Ngài thích có thêm tiếng Mèo vào câu Văn. Bài thuyết trình của Ngài dài lê thê mà trong đó Ngài đã nói về Ngài quá nhiều, khoe thành tích là cứ tùm lum. Ngài đã khoe rằng năm 1964, Ngài đã biên soạn cuốn Việt Nam, key to weld Peace tập « Cách mạng và chủ Nghĩa ». Tôi không được đọc sách đó vì thiếu chữ nghĩa, nhưng đã được Ngài khai sáng bằng cách tóm lược, nhưng theo Ngài là rất rõ ràng minh bạch. Đó là việc đối nội, phải dựa vào Tổng Thống chế mà tổ chức chính quyền. Ngài còn huyền hơng nói là phải lấy việc giải phóng miền Bắc làm nỗ lực chính, và bình định miền Nam làm nỗ lực phụ. Nhưng thứ hỏi Ngài rằng, miền Nam chưa bình định, mà công việc giải phóng miền Bắc lại thất bại, thì còn biết đi về đâu?... Ngài sống ở đây mà cứ như lơ lửng trên chín tầng mây. Chân đứng chưa vững mà đã đòi đánh đấm người, thì chỉ cần xô nhẹ cũng đủ té. Thưa Ngài, theo ý tôi thì việc bình định miền Nam mới là nỗ lực chính. Còn giải phóng miền Bắc, chỉ là nỗ lực phụ, khi miền Nam đã vững chắc.

Tào Tháo đi đánh Từ Châu nhưng nghe tin Lã Bố đánh úp mất Duyệt Châu là nhà của mình, đã phải tức tốc rút quân về ngay, vì nhà mà mất thì lang thang không nhà, còn biết về đâu?

Ngài lại còn khoe rằng những gì đang xảy ra và sắp diễn biến nay mai, đều đã được ghi chép cách đây ba năm trong cuốn tiểu thuyết « mối tình đầu » mà Ngài mạo muội mượn văn chương bóng bẩy để diễn tả. Ôi, Ngài Nghị Sĩ Huỳnh văn Cao mà viết tiểu thuyết, các cụ ạ! Văn chương bóng bẩy mà Ngài đem một ít ra, để dân chúng trong bài thuyết trình, đủ khiến cho người quân tử bị mũi mà nghe. Thấy những loại văn chương bóng bẩy đó, thẳng tôi cóc dám viết tiểu thuyết nữa. Cũng may rằng cho tới bây giờ, trên văn đàn Giao Chỉ vẫn chưa có tên Nhà văn Huỳnh văn Cao.

Sắp sửa đi bầu lại một nửa tổng số nghị sĩ trong thượng viện, rất mong các Ngài biểu diễn cho xem nhiều đường đẹp mắt. Chứ như vài đường sờ kiến vừa rồi, khó nhai lắm, nhai cứ như là nhai gân gà. Mà khi đã đứng vào cái thế chính trị gân gà, thì xin các Ngài cứ im lặng như Nghị sĩ Hoàng kim Quy vậy cũng quá đủ rồi...

giao chi' for Rent

★ TRẦN BẠCH DÂN

(TIẾP THEO KỲ TRƯỚC)

AI MUA... CHĂNG, TÔI BÁN VỢ CHO

— Một Thương Gia mang quốc tịch Đại Ngu — có ba tầng cửa nhà Nước cho hành nghề « Xuất Nhập » đã than thở rằng.

— Cứ tình trạng kinh tế như vậy, chắc thương gia cỡ tôi lần lượt đem « vợ » nộp cho khách trú hoặc gả quách cho ông Mèo Thâm — còn mình thì xuống tóc mà ăn chay.

— Chết là hết thế đêch nào được. Khi các Xi Thầu đã chủ trương « Kim Ngân Pháp... luật lệ » ông bạn Thương gia của tôi, thờ dài ai oán rồi nói tiếp :

— Chắc tội của Tờ Tiên mình quá nặng với khách trú... thế nên đến đời mình phải « ân oán giang hồ » với các Xi Thầu. Chả hạn như tôi, mang danh một thương gia, có ba tầng xuất nhập, mà mỗi lần hàng « cặp bến » là một lần đi bộ kiểm Xi Thầu để ký văn Tự bán. Nếu không thì nhà Nước cũng phạt tới tám mặt mũi. — Anh không tin là thế ư — mời anh cứ tới quán cà phê CẦU QUÁN này, xập xệ như quần không giặt rửa của khách trú — Nhưng tại đây là cả một tổ chức « tình báo » Thương mại — Anh biết không tờ hợp áp phe ở đây biết rất tận tường. Chuyến Tàu nào sắp nhổ neo ra khơi — Tàu nào chở món gì sắp cặp bến — Trên Tàu có bao nhiêu món nhập cảng và của những ai — Ai có thể lấy hàng, ai có thể không... Tài tình hơn nữa, các Xi Thầu còn thần tình như thánh sống. Họ biết món gì trên thị trường sắp khan hiếm — món gì đang tràn ngập — việc đầu tiên phải đối phó với cái đang tràn ngập, bằng cách « mua hết » và « Si tốp » sự ra lò — Song song với biện pháp ngăn chặn một chiến dịch tuyên truyền được tung ra, chẳng hạn họ tung tin — Honda đồ tốt hơn Honda đen. Đề giải thích họ nói : « Cái Honda » đồ máy tốt bền và dọt. Honda « Đen » bị nước dề vớ máy Han ri hết trơn hết trọi... ai mua đồ thì chết.

Dân mình vốn khoái đã sử hơn sử — nên bắt kẻ ki rì có vẻ « huyền thoại » là họ đồ xô vào tin hết mình. TCM được yêu điếm đó — con nhà Báo cứ sưu tầm chuyện Ma và khai thác những chiến « kinh Thiên động địa » để bán báo. Riêng con nhà Khách chú trọng mặt thì ngờ nhếch. Nhưng khôn tởm... Tại nó cứ tung tin « giết gân có tí huyền thoại » để giải rầu thâu tiền.

Nhiều khi cái tin này từ quán cà phê CẦU tung ra lại giá trị gấp một triệu lần lời tuyên bố của cái nhà ông Tổng trưởng Kinh tế. Ví dụ Nhà Tổng trưởng nói. Hàng Hóa và Thực phẩm ề hề, tràn ngập... Thì phe xi thầu lại nói ngược « Bỏ cha rồi — sắp có chiến lớn — Mua sữa — nước mắm, muối gạo, hạt vịt, cá khô... lệ lệ... » Thế là y như rằng. Thằng Dân Đại Ngu đi mỗi cảng mà vẫn chưa tìm được một hộp sữa, một bao gạo theo giá « chính phủ »... Thế là nổi lo âu nó tràn lên mô ác... cuối cùng chợt nhớ đến kho hàng vĩ đại Chợ Nhớn A là hấp vác thân đến nộp... cho đời.

Do đó, và cứ như thế, thời gian luân lưu — cái bao tử của trăm họ Đại Ngu nằm gọn trong tay xi thầu. Đã vậy, lâu lâu buồn buồn cái nhà ông kinh tế lại làm phát « sát hạch » về đủ chuyện, gần đây, nhất là cứ đá thần sấu vào mạng mở thẳng dân bằng cái gọi là « phân xuất Quân Bình ».

Tôi ngồi im thờ dài thậm thụt — Anh bạn thương gia ngậm ngùi kéo từng hơi thuốc lá rồi nói :

Truyện kể của tôi chỉ là một trong cả một ngàn lẻ một « mưu chước » của các Xi Thầu. Cứ tình trạng này mà kéo... Thì chả bao lâu, cái Thủ Đô Saigon bị Chợ Nhớn hóa hết.

Đang ngồi ngẩn ngơ, nghe đến câu này tôi vội vàng nhẩy sỏ lại ôm ông bạn Thương... gia thân ái mà rằng :

— Đừng đại mồm đại miệng — Từ một gông bảy giờ — Anh chả chịu đọc báo hay nghe La đô gì sót cả : « Nhà Kinh tế đang phát động Chiến dịch bài trừ tham nhũng — diệt gian thương để thăng bằng vật giá, hay sao Anh bạn thương gia lắc đầu quây quây rồi nói :

— Chả những tội xuất nhập bị « Thấy ba » siết cổ. Ngay giới kỹ nghệ cũng sắp... ngòm — Anh chả tin, anh vào ngay Chợ Nhớn — Đi khắp các đại lý bán sỉ coi... Xem có món gì mà Kỹ nghệ gia Giao Chỉ bày bán không Hay là toàn đồ sản xuất tại Chợ Nhớn — Hoặc nếu có thì khách trú lại dậy rằng :

— Cái này không tốt — Cái này tốt hơn, lại rẻ, thông dụng, bán dễ hơn.

Thế là cái anh bán lẻ từ Tỉnh đến Thành đều tuyên truyền một giọng như thế... để diệt gọn cái thẳng sản xuất

— Cái này không tốt — Cái này tốt hơn, lại rẻ, thông dụng, bán dễ hơn.

Thế là cái anh bán lẻ từ Tỉnh đến Thành đều tuyên truyền một giọng như thế... để diệt gọn cái thẳng sản xuất

— Cái này không tốt — Cái này tốt hơn, lại rẻ, thông dụng, bán dễ hơn.

Thế là cái anh bán lẻ từ Tỉnh đến Thành đều tuyên truyền một giọng như thế... để diệt gọn cái thẳng sản xuất

— Cái này không tốt — Cái này tốt hơn, lại rẻ, thông dụng, bán dễ hơn.

Thế là cái anh bán lẻ từ Tỉnh đến Thành đều tuyên truyền một giọng như thế... để diệt gọn cái thẳng sản xuất

— Cái này không tốt — Cái này tốt hơn, lại rẻ, thông dụng, bán dễ hơn.

An Nam, Mà thôi, kê cha nó — cứ sống, mà ăn cơm Tàu uống rượu Mèo. Đờ Tàu thế mà ngon mà ả ! Tôi bắt tay ông bạn thương gia Đại Ngu đề ra về với câu an ủi :

— Ủ nhầy « Đờ Tàu » ngon thấy mẹ.

ĐỒNG BÀO ƠI ! RA COI ÔNG HẠ VIỆN « BẮT » GIAN THƯƠNG VÀ THAM NHŨNG

Mới đây tại Hạ viện trong phiên họp gần đây đủ «túc số» Dân Biểu. Nghĩa là ông DB nào hay vắng mặt vẫn được vắng mặt — ông nào, đi xe lè ăn có vẫn một mình một xế Quốc Hội để đón tiền sáng nhót và sửa xe Ông nào có « nhiệm vụ lệnh » đi ăn cướp đất, ông nào có vợ đẹp đem « công Mèo », ông nào có bà xã nhúng tay vào việc Bán Thở đồ hồ cứ việc tự nhiên. Ai nấy đều đã có phận sự rõ rệt, cứ thế mà thi hành... Chớ sửa là chớ không cần... ai tất cả.

Riêng người A Hénh tức Ngài DB Diệp văn Hưng, ông « Xi thầu » này chữ cái Phân xuất Quân bình kỹ nhất, chữ chơi chơi như là có ai đó động đến phần một tiền hoặc xâm phạm đến tài sản « mô hôi nước mắt » của vợ ông. Đề trả đòn, ngài Tổng trưởng Kinh tế Đại Ngu đã « chọi » A Hénh như sau :

— Mô tở cha đứm nào gian lận xe gắn máy trong cái tờ hợp Hưng Thịnh. Bớ đứm nào có vợ cho đi khai thác áp phe xi măng với số vốn 50 triệu. Cả lò đứm nào đội danh Lập pháp bắt khả xâm phạm lại để vào « Hiến pháp » ở điều 37 khoản 7 của Hiến pháp chín nút.

Chữ tôi đây, Ông Tổng Trưởng Kinh Tế anh minh nghĩ 1 phút lau mếp. Rồi nhìn khắp nghị « Chương » Cốc Hội một phát, rồi ưỡ oai than vãn :

— Phải chăng Dân Biểu A Hénh tức người Diệp văn Hưng là « ông Trời con » nên chẳng ai dám « mó Rế » cứ để A Hénh múa gậy vườn hoang bảo vệ tài sản và nhan sắc của vợ ông ta.

Ngài Tổng Trưởng nói tới đây, thì người đã từng nêu cao thành đức đức mớ rế A Hénh. Ông Dân Biểu Ngô công Đức đứng bật dậy như cái lò xo — Ông dân Biểu Đức kiêm chủ nhiệm tờ báo « Tin Lối » đương kim chủ tịch ủy ban bài trừ tham nhũng Cốc Hội liền vỗ chông hồ sơ « tham nhũng » mà hét lên rằng :

— Trong này, tôi đã bắt được toàn những ông tai to, mặt lớn như cái mẹt, tham nhũng thối nát — Quý vị chả tin cứ mua báo Tin Sáng. Mỗi ngày, tôi tố một tên bị chiếm công ốc cước ra (Danh sách có sẵn tại Nha Công Sản).

Nhà Chủ báo kiêm Dân biểu nói tới đây, thì ông trời con A Hénh vỗ bàn thịnh nộ quát :

— Mô tở đứm nào dớp 10 triệu của xi-măng Hà Tiên và cho vợ đi... Mỹ

Bị chạm nọc, nhà Dân Biểu chủ tịch ủy ban bài trừ Tham Nhũng « Cốc Hội » ngựa mặt lên trần Quốc Hội mà thề rằng :

— Xin thần thánh chứng minh, nếu tôi ăn hối lộ thì cho trời chu đất diệt cả giòng họ Ngô nhà tôi. Và nếu DB A Hénh không trung đủ bằng có thì xin Thần linh sẽ chọc mù mắt cả giòng họ Diệp. Riêng tôi, nếu tôi « ăn có 10 tở » thì tôi chịu tội ở pháp trường cát.

Mẹ kiếp, cái nhà anh Dân Biểu này khôn thấy mẹ, Pháp trường cát ở đâu mà thề. Cả nước chỉ có 1 cái bày ở trước mũi ông Tổng Siêu thì đã ngòm theo cái Chánh phủ của Dân Nghèo rồi. Thế như thế thì chớ nó cũng « ám thề ». Bộ ông Công Đức muốn dựng lại cái « pháp trường » để làm bản mặt Thủ đô hay sao đây ? Và lại, ông thề độc như thế, rồi có ông Thần, ông Thánh nào bay qua chứng giám rồi tở oai quyền bắt khả vô nhệ nóc nhà ông 1 cái, thì Quốc gia này làm gì còn người viết báo chữ chánh quyền và đào mồ cuốc mả bọn « Ruồi Tái Béo » Di cư. Thôi ông Công Đức ả, cho nhà em nó mua đứm lời thề đó đi... Đề nó khỏi tốn tiền mua băng Tây Thi.

Vấn trong buổi ra mắt « chạy tội phân xuất » của Ngài Tổng trưởng Kinh tế, ông Âu ngọc Hồ có tuyên bố rất hách như sau :

— « Vụ tăng giá này chỉ có lịch sử sau này mới định giá được ».

Câu nói như bố con « Lu Lu » này, khiến các đảng Dân Biểu đập bàn vỗ ghế. Rồi sửa um, gọi là trả lễ nhà ông Tổng Trưởng kinh tế :

— Cả lò đứm nào « ăn có » với hãng sữa Kim Cương (Foremost) để không tăng gạo, muối nước mắm, mà sữa là một nhu yếu phẩm của con nít mà tăng... thì cả nhà nó chết.

Thế là, cuộc hội thảo kín, cuộc chất vấn hở, được xếp xô vào hồ sơ lưu. Việc của Cốc Hội là việc « tố lem nhem » vì mình cũng bản và tham như... , chớ, còn chánh phủ là đoàn lữ hành đi thì cứ đi, chớ sửa mẶc mẹ chớ.

Chả tin đồng bào cứ « đi chợ » mà khóc thẳm, gạo nó xiết bao tử. Sửa nó cào gan. Đau lắm đồng bào ơi.

SAO «QUẢ TẠ» CHIẾU VÀO LÀNG BÁO

Thế mới biết cái Sao « quả tạ » nặng thật, đã chiếu vào đám nào là đám nấy chỉ có nước mặt đổ góc đầu lên nổi !

Mà năm con Gà này, ác ôn thay, nó lại nhè đúng ngày làm báo Mít để chiếu, chiếu tới chiếu lui làm cho vô số đứm lẩn đùng tẻ giữa chết không kịp ngáp, vô số đứm khác sống sót thì cũng rách bươm cuộc đời... »

Vì những con « báo » vừa ngòm Sức voi xin tạm miễn bàn lúc này, tốt hơn nên yên lặng cho các bạn xấu số ấy được siêu linh tĩnh đê trong một thời gian, rồi mai đây biết đâu tang thương biến đổi, lại chẳng có đứm ba tên đội mồ sống lại, đề... báo đời thêm một biến nữa ?

Bây giờ, chỉ xin đầu lảo về những con « báo » còn sống, nhưng sống một cách ngắt ngư con tàu đi...

Ngắt ngư đầu tiên là Tự Do của cụ Phạm Việt Tuyên, Hòa Bình của cha Trần Du và Trắng Đen của cụ Việt Định Phương. Bởi vì mỗi cụ hiện đều kẻ kẻ trong túi quần một cái án . cụ Truyền được cụ Ngoại Thành thân tặng 4 tháng Cha Du được Trung tá Thọ kính dâng 3 tháng (ấy là chưa kể những món quà mà chú hề Tùng Lâm' ông bác sĩ Hải, Cô Lộc, và một bà nào đó nữa sắp gửi biểu nhưng chưa biết là bao nhiêu ?). Riêng cụ Việt định Phương thì tự khoe là ra vô Pháp đình như... cơm bữa, nên không biết rằng đến giờ này có được bao nhiêu món « sú-vơ-nia » ?

Hiện giờ, cả ba cụ đều rằng « chẳng chịu, thua thì thua cố nín lấy... tăng trên « nhưng nếu ít lâu nữa chẳng may tăng trên lại gặt gù bảo : « Ô kê, tăng dưới thực hành tư hữu hóa mỗi người làm chủ một cái án như vậy là công bằng rồi ! » thì lúc đó ôi thôi, cửa Chí Hòa thành thang rộng mở trong khi cửa nhà báo tà tà khép lại, âm u tịch mịch, cuộc đời của nhà báo bỏ đành rơi vào cõi hư vô... »

Lúc bấy giờ, chỉ tội nghiệp cho Cụ Tuyên Cụ Phương bơ vơ chẵn đơn gối chiếu, những lúc muốn giải sầu chắc cũng không còn cách nào hơn là khê rên rí mảy văn thơ :

Gậm một mối cảm hờn trong cũi sắt
Ta nằm dài trông ngày tháng dần qua
Giận lữ người kia ngạo mạn ngăn ngờ
Giương mắt ếch diên oai linh rừng thẳm...

Riêng có cha Du thì dù có gặp trường hợp đó cũng chẳng sao, vì chắc là người ta sẽ đưa lên khu V' phòng số 4, ở đó cha sẽ được gặp lại bạn cố tri đã từng ủng hộ báo của cha lên đến tuyệt đỉnh vinh quang, khắp bốn bề năm châu nghe đến tên báo của cha đều phải rùng mình sớn gáy.

Vậy, bởi vì nó chính là con Ma Vú Dài, giờ đây nó lại có bốn phận nhãi sẵn sọc phụng đường cha những ngày cô đơn năm ấy.

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

★ THƯƠNG SINH nữ cầu

DAIHATSU MỚI TRỐN SÂU LẬU THUẾ SƠ SỞ 194 TRIỆU

Tuần trước, Con Ong đã xâm mình dâng hiến Giám sát viện những con cá sộp trốn sâu lậu thuế trong vụ Daihatsu và công ty tham nhũng cấu kết với Saigon Industries bằng tài liệu bạc triệu mà nếu "biết cách làm ăn" tới biểu không Daihatsu để im đi cũng vô bổ. Trưởng Giám Sát Viện chớp ngay lấy mà quảng mẽ lưới. Nhưng Giám sát viện còn... chờ đợi.

Hôm nay, Con Ong xin tặng thêm Giám sát Viện một tài liệu bạc tỷ. Vàng, bạc tí. Vì những 194 triệu thuế mà Daihatsu đã qua mặt nhà nước nhờ sự tiếp tay của công ty tham nhũng của ông Quan lo việc Thuế má. Những người chuyên việc đánh thuế phải hiểu rằng loại xe bốn bánh Daihatsu Front End có một phần cabine (cabine incomplete) không được hưởng 10% thuế và theo quan thuế biểu là loại xe du lịch phải chịu 280% thuế suất (130% nhập nội và 150% kiểm ước) như thế, mỗi chiếc Daihatsu phải đóng 155 ngàn 400 đồng chứ không thể đóng 5 ngàn 550 đồng bạc. (Kỳ trước, Con Ong nói là đóng 10 ngàn). Loại Daihatsu Front End đã nhập cảng 170 (hiện còn 50 chiếc ở thương cảng chưa lấy ra). Tính ra mỗi chiếc Daihatsu, chính phủ bị mất cấp.

155.400đ. — 5.500đ. = 149.850đ.

Tổng cộng, Saigon Industries đã trốn sâu lậu thuế của chính phủ.

149.850đ. x 170 = 25.474.500đ.

Con số 25 triệu có lẽ, chắc chính phủ... chề là quá ư. Nên Giám sát viện chưa thêm chú ý chăng? Thôi thì kể như bị gian thương cấu kết mĩ tham nhũng liếm mất 25 triệu có lẽ đi. Bỏ đi, tám nhè! Điều quan trọng là Saigon Industries đã được cấp lít xăng nhập cảng 800 xẻ Front End nữa. Nếu Giám sát Viện còn ngái ngủ, không lo ngăn chặn ngay, Saigon Industries và công ty tham nhũng sẽ liếm thêm:

149.850đ. x 800 = 119.880.000đ.

Theo quan thuế biểu, chương 87 chú giải thì những xe du lịch, xe thể thao, xe chở thuê có tối đa 8 chỗ

ngồi thường lệ không kể chỗ ngồi của người lái xe" đều phải chịu thuế suất như xe tự dụng. Daihatsu trọng tải 350 ký, được phép chở tối đa 8 người, không kể chỗ của người lái xe, đương nhiên phải chịu thuế suất xe tự dụng theo tinh thần quan thuế nghĩa là phải đóng 280 phần trăm thuế suất. Nhưng quan thuế chỉ cần thu 130 phần trăm thuế suất thôi, mặc dù công quỹ đang cần tiền và ai cũng phải đóng góp nặng nề cả.

Như vậy, công quỹ đã thực sự mất cấp:

84.274x600 = 168.548.000đ (84.274đ là tiền mỗi chiếc Daihatsu liếm đi)

Cộng với 25.474.500đ đã nêu ở trên, công quỹ đã phí... của trời mất:

168.548.000đ + 25.474.500đ = 194.022.500đ

Ồi cha, 194 triệu không phải là con cá sộp hay sao mà Giám Sát Viện chề đây?

CÓ TRANH CHẤP GIỮA DAIHATSU VÀ LAMBRETTA 3 BÁNH KHÔNG?

Mọi người đều có thể hiểu lầm vụ báo chí tố cáo Saigon Industries trốn sâu lậu thuế bạc tỷ là một đòn của xe ba bánh Lambretta tung ra để hạ Daihatsu bốn bánh vì Lambretta muốn độc chiếm thị trường. Daihatsu đã tỏ ra cố già cài âm mưu đánh lạc hướng dư luận và lạc đường Giám sát Viện. Trước tiên, những kẻ vô danh (tại sao không tạm coi như Daihatsu chủ trương nhỉ) đã nhân danh "người đi xe ba bánh" viết những bài báo cây đặng có trả lệ phí để quảng cáo thị trường tiêu thụ Daihatsu và đánh Daihatsu vu vơ ngớ ngẩn khiến Daihatsu có cơ chụp mũ Lambretta muốn... cạnh tranh. Sau đó, Daihatsu, soạn bài thuế Xây Dựng và Tin Sớm đăng tải để vu khống những tờ báo tố Daihatsu là "có người soạn thảo và tài trợ" những bài báo tố Daihatsu trốn thuế!

Muốn làm sáng tỏ vấn đề, Con Ong xin trình bày một sự kiện nhỏ nhoi thôi. Trước khi Daihatsu nhập cảng vào VN, đã có Honda, Sambar Mazda... đó. Cũng

4 bánh. Tại sao Lambretta 3 bánh không cạnh tranh với Honda, Sambar, Mazda 4 bánh mà phải cạnh tranh với Daihatsu? Cứ khách quan mà nhận xét thì Lambretta 3 bánh đã gắn liền với đời sống lao động thành phố, quận lỵ Việt Nam từ hơn mười năm nay. Họ cần quá gì phải cạnh tranh với Daihatsu mới nhập cảng được 3 tháng. Tại sao báo chí không tố Hon da, Sambar mà lại tố Daihatsu? Vì Daihatsu trốn thuế. Vậy đó.

Đề khóa lấp tội trốn sâu lậu thuế bạc tỷ của mình và tránh tội cho công ty ăn cắp cấu kết với mình, Daihatsu đã chống quyết. hoảng hốt la ầm lạng nước là Lambretta cạnh tranh thị trường. Bộ thị trường Việt nam chỉ có Lambretta ba bánh sao? Còn Vespa 3 bánh nữa chứ! Và chằng, hiển pháp chín nút không cho bất cứ ai độc chiếm thị trường. Độc chiếm thị trường thương mại nó vừa vi hiến vừa phản dân chủ, khó người làm, Đồn ma giáo của Daihatsu là thứ vãi thừa che mắt thánh. Chỉ những người ngây thơ như Quan Thuế mới tin rằng đã xảy ra sự tranh chấp thị trường trong vụ Daihatsu. Còn Giám sát Viện, chắc chắn, không ngây thơ đâu. Chỉ cần ghé mắt bao Công là Giám sát Viện thấy Daihatsu lòi ngay cái đuôi chồn trốn sâu lậu thuế. Dư luận chắc đã hiểu rõ vấn đề khi Con Ong phanh phui một sự thật trần trụi, trắng trợn. Thằng ăn cướp đang quai miệng la làng để chạy tội đó, bớ các ông Giám sát Viện!

NGƯỜI ANH DŨNG NGỒ CÔNG ĐỨC

Ông dân biểu Ngô công Đức, chủ nhiệm nhật báo Tin Sáng, người rất ghét ruồi tái béo di cư, là chủ nhiệm anh dũng nhất nước. Ông ta vừa biểu diễn thể vô ghê tởm nhất là định điếm chỉ cho phú lít bất một thợ viết của nhật báo đang chửi ông cái tội trốn quân dịch.

Ông Ngô Công Đức kiêm thêm nghề "anh đi ca tở". Nghề của chàng chẳng? Người thức giả trong nước nhân anh em Con Ong hỏi ông Ngô Công Đức xem ông đã từng vào dân vệ... mà để làm gì nhỉ. Có phải để trốn quân dịch không? Và cái mục đích cao cả của ông ra ứng cử dân biểu để làm gì? Có phải để trốn quân dịch không? Ông hãy sờ lên gáy đi rồi học nghề "anh đi ca tở" sau. Con Ong vốn ghê tởm những thằng ký giả lộn sòng còn muốn kiếm nghề chỉ điếm người đồng nghiệp trốn quân dịch dạng lãnh thường. Ông tưởng ông hách lắm ư? Con Ong dèch sợ ông. Sờ đi ông chửi Con Ong là ruồi tái béo di cư đi tàu Mỹ lần trước, Con Ong im lặng vì Bộ Thông Tin can thiệp bằng văn thư đang hoàng. Lần này, Con Ong im lặng vì kính bị. Không lẽ Con Ong đi đối thoại với một thằng ma?

ÔNG PHỐI HỢP NGHỆ THUẬT LÊN TIẾNG

Liên tiếp trong 2 số ra ngày 19-6 và 26-6-69, quý báo đã đề cập đến vấn đề cho tái bản các sách tiền chiến mà tác giả của nó hiện đang phục vụ đắc lực cho chế độ CS miền Bắc.

Về những vấn đề này chúng tôi xin trình bày như sau:

1— VỀ SÁCH TIỀN CHIẾN: vào những năm 1966 - 1967 - 1968 do sự chấp thuận của Bộ Thông Tin lúc đó, có cho các nhà xuất bản tái bản một số sách tiền chiến của các nhà văn như Nguyễn Tuân, Nguyễn công Hoan, Xuân Diệu v.v... để dùng vào mục đích làm tài liệu văn học cho học sinh, sinh viên.

Khi cho tái bản, Bộ Thông Tin căn cứ vào Bản án thụ đắc bản quyền của Tòa Án Saigon cấp cho nhà xuất bản.

Tuy nhiên, từ tháng 10/1968 vì tình hình chính trị Bộ Thông Tin đã từ chối không cấp giấy phép cho các loại sách tiền chiến nữa.

2— VỀ TRƯỞNG HỢP CÁC NHÀ XUẤT BẢN "THÁI ĐỘ, TRÌNH BÀY VÀ NHÀ VĂN THẾ UYÊN

Từ trước tới nay chúng tôi chưa hề đim những tác phẩm giá trị của các nhà xuất bản và nhà văn nào.

Riêng về nhà văn Thế Uyên có một tác phẩm bị từ chối cấp giấy phép, đó là cuốn sách dịch mang tựa đề "ĐIỆN BIÊN PHŨ". Về tác phẩm này, ông Thế Uyên đã biết và hiểu rõ quan điểm của Bộ Thông Tin.

Trân trọng yêu cầu ông chủ Nhiệm vui lòng đăng mấy lời mình xác của chúng tôi trên quý báo.

Ông xếp chừa Phối Hợp Nghệ Thuật đã lên tiếng. C.O dành đề cho ông đánh một tiếng kêu tùm. Và nhường lời cho các nhà văn Mai Thảo, Thế Uyên, Thế Nguyên trả lời xếp chừa Văn Đình Thái trên Con Ong nếu các nhà văn này muốn trả lời. Con Ong nhường luôn cho anh em Hòa Bình, Khởi Hành ăn thua với Phối Hợp Nghệ Thuật. Bởi vì xếp chừa Phối Hợp Nghệ Thuật là "mét" Văn Đình Thái nên Con Ong dèch có thắng nào thêm viết văn. Sợ ông ấy thái văn chương ra thì bỏ mẹ. Xin khuyến các nhà Phối Hợp Nghệ Thuật bằng hai câu thơ của Tú Xương:

" Văn chương đâu phải là đơn thuốc
Ché có khuyến xằng chết bỏ bu "

VĂN HÓA ĐI Ô TÔ BƯƠNG

Theo quyết định của ông Chánh cuộc trường quốc nội E Giao Chỉ từ nay, báo tuần và báo tháng không được gởi chung một chuyến đi với báo ngày nữa. Như vậy báo tuần báo tháng sẽ chậm mất một ngày (có thể vài ngày vì đi riêng). Chậm mất một ngày ở miền Trung là chậm mất ba ngày. Báo chậm là báo thiu. Là đem về kho mà ăn trừ cơm. Hóa cho nên nhiều Đại lý miền Trung đòi giải nghệ hoặc không mua tuần báo. Tuần báo và nguyệt san mới là nơi các nhà văn làm văn hóa. Nhưng E Giao Chỉ cóc cần. Chờ heo còn hơn chờ văn hóa. Do đó, văn hóa miền Nam sẽ đi ô tô bương. Có kẻ thối mồm nghĩ rằng tại kếp lùn Lương Thế Siêu khuôn ông cợn trung tá Thơm về E Giao Chỉ làm cuộc phó đầy mà. Ông cợn trung tá Thơm từng bị quân đội chề, cho giải ngũ vì lý do kỷ luật. Ông Thơm không thơm tí nào, Quen phá hoại quân đội, nay ông Thơm lại phá hoại văn hóa. Để xem kỳ ra Hạ Viện lần này, kếp lùn Lương Thế Siêu sẽ trả lời các dân biểu đòi chắt ông ta ra làm sao mà lại nhốt một anh bộ binh bị quân đội chề mần Cuộc phó trong khi ở không quân không thiếu gì các kỹ sư, chuyên viên hàng không.

CHÚC MỪNG

Thành thực chúc mừng hai bạn
VÔ VĂN LẬP
và
THẢO TRANG

Cùng nhau hưởng thụ thật kỹ tất cả những đường
hạnh phúc vì vút nhất trên cái cõi đời ấm ó này.

Toàn thể anh chị em Đợt Phát Thanh Dalat
(VTVN)

CHÚC MỪNG

Chú LẬP — Cô THẢO TRANG
Sắc cảm hòa hợp
Ông bà HOÀNG ANH TUẤN

Phát hành trong tháng 7-1969

Lính Thành - Phố

Tự truyện DƯƠNG HÙNG CƯỜNG
Nghệ Thuật xuất bản

— VĂN QUANG đã phê bình Dương Hùng Cường: Dương Hùng Cường mới thấy rõ người lính, một cái gì rất "Người", có giận, có buồn, có thương, có ghét...

— Đọc LÍNH THÀNH PHỐ để hiểu rõ một giai cấp ít được ai chú ý. Nhưng cái chết dần, sống mòn mới bi thảm hơn cái chết đột nhiên, tức khắc.

QUẢN NHIỆM NGUYỄN VĂN MINH
In tại nhà in Dân Nguyễn 54 Võ Tánh SG